

ALMAMATER

2014 / 01

ÜAA YILA HIZLI BAŞLADI

ÜAA HAD A SUCCESSFUL START AT INTERNATIONAL UNIVERSITIES

SÖYLEŞİLER

INTERVIEWS

AHMED AKGIRAY • AYLİN SEZGİN • ALISON STENDHAL

ALMAMATER

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ'NİN
KURUMSAL YAYINIDIR. ❧ OFFICIAL PUBLICATION OF
ÜSKÜDAR AMERICAN ACADEMY.

ŞUBAT, 2014, YIL 3, SAYI 5 ❧ FEBRUARY, 2014, YEAR 3, 5TH ISSUE

İMTİYAZ SAHİBİ ❧ PUBLISHER
ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ ADINA ❧ ÜAA REPRESENTED BY
FUNDA CÜCELOĞLU

YAYIN KOORDİNATÖRÜ ❧ EDITORIAL COORDINATOR
ESİN ELMAS

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ VE YAYIN YÖNETMENİ ❧
MANAGING EDITOR & EDITOR IN CHIEF
ESİN ELMAS

YAYIN DESTEK GRUBU ❧ EDITORIAL SUPPORT TEAM
BİNNUR KARADEMİR (SEV)
NEŞE MUTLU (SEV)

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ ❧ ÜSKÜDAR AMERICAN ACADEMY
VAKIF SOK. NO:1 BAĞLARBAŞI 34664 ÜSKÜDAR / İSTANBUL
T 0216 333 11 00
F 0216 553 18 18
www.ÜAA.k12.tr

YAPIM ❧ PRODUCTION - CONTENT DEVELOPMENT
SEV YAYINCILIK EĞİTİM VE TİCARET A.Ş. ❧ SEV PUBLISHING
ŞİRKET MÜDÜRÜ ❧ COMPANY MANAGER
EBRU ŞENOL

YAYINA HAZIRLAYANLAR ❧ PRODUCTION
FİLİZ BURHAN
AYDIN DEMİRER
RESUL BUKSUR

T +90 216 474 23 41-42-43-44
F +90 216 474 23 45
www.redhouse.com.tr

BASKI ❧ PRINTING
ÖMÜR MATBAACILIK A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi Birlik Cd. No:20
Haramidere 34524, İstanbul
T: +90 (212) 4227600
F: +90 (212) 4224600

YAYIN TÜRÜ ❧ TYPE OF PUBLICATION
KURUMSAL İÇ YAYIN ❧ INSTITUTIONAL PUBLICATION
İLETİŞİM İÇİN ❧ CONTACT
eelmas@ÜAA.k12.tr

www.facebook.com/UskudarAmericanAcademy

@ÜAAOFFICIAL

SUNUŞ	FOREWORD	4
HABER	NEWS	
OKULUN İLK GÜNÜ	FIRST DAY OF SCHOOL	6
HABER	NEWS	
ÜAA YILA HIZLI BAŞLADI	ÜAA HAD A SUCCESSFUL START	8
HABER	NEWS	
HAZIRLIK ORYANTASYONU	PREP ORIENTATION	10
HABER	NEWS	
EN YAKIN ARKADAŞLARIM ÜAA'DAN	MY BEST FRIENDS ARE FROM ÜAA	11
HABER	NEWS	
DÜNYANIN EN ÜNLÜ FİZİKÇİLERİ ARASINDA	ONE OF THE WORLD'S MOST FAMOUS PHYSICISTS	12
ETKİNLİK	EVENT	
DRAMAPALOOZA NEDİR?	WHAT IS DRAMAPALOOZA?	14
HABER	NEWS	
YAZ ÖYKÜLERİ	SUMMER TALES	16
HABER	NEWS	
GENÇ MEZUNLAR YUVAYA DÖNDÜ	YOUNG ALUMNI RETURN TO THE NEST	18
ETKİNLİK	EVENT	
NİCE 90 YILLARA	HAPPY 90TH ANNIVERSARY	19
ETKİNLİK	EVENT	
HALLOWEEN KUTLU OLSUN!	HAPPY HALLOWEEN	20
HABER	EVENT	
HİSSELİ HARİKALAR KUMPANYASI	THE JOINT VENTURE COMPANY OF WONDERS	21
ETKİNLİK	EVENT	
EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ KONFERANSI	EDUCATIONAL TECHNOLOGY CONFERENCE	22
HABER	NEWS	
BAHÇEDE TIBBİ BİTKİLER	MEDICINAL PLANTS IN THE GARDEN	24
SÖYLEŞİ	INTERVIEW	
AYLİN SEZGİN DÜNYAYA BİR TOHUM ATTI	PLANTING A SEED IN THE WORLD: AYLİN SEZGİN	26
SÖYLEŞİ	INTERVIEW	
MARS'A İNEN İLK ÜSKÜDARLI	THE FIRST ÜSKÜDAR GRADUATE TO LAND ON MARS	34
SÖYLEŞİ	INTERVIEW	
BASKETBOL KOÇU OLMAMAK İÇİN TÜRKİYE'YE GELDİM	I CAME TO TURKEY TO AVOID BEING A BASKETBALL COACH	40

Eric Trujillo
Genel Müdür & Headmaster

Dear Students, Parents and Graduates,

In this issue of our school magazine *AlmaMater*, we are pleased to share with you news from the first semester of 2013-2014 academic year. As always, we have had a term buzzing with academic work and social activities. Among many other exciting news, we enjoyed the pride of our seniors' having an excellent head start on international university acceptances.

Although some of the final international university choices may change over the summer, we wish to recognize the graduating class of 2014 for their acceptances to date. We have students planning to attend distinguished universities in North America and Europe. As of mid-February, the acceptances list in the United States and Canada includes: McGill University, Massachusetts Institute of Technology, University of Chicago, Johns Hopkins University, Bentley University, School of the Art Institute in Chicago, University of Virginia, Duke University, University of British Columbia, Purdue University, Yale University, Georgetown University, University of Michigan, and University of Pennsylvania to name a few. In the United Kingdom, we have students accepted to: King's College London, University of Exeter, University of St. Andrews, University of Edinburgh, University of Reading, Swansea University, University of Plymouth, and University of Oxford to name a few in the UK system.

We also have continued the ÜAA Alumni lunchtime speakers series in which graduates from the last two decades who are in unique careers came back to the school to share their work and life experiences as well as how the school helped prepare them for their career. This fall we had Canan Ergüder ÜAA '94, and Ahmed Akgiray ÜAA '91 speak to our students and both proved to very popular with our students

and we will continue this in the next academic year.

There were too many events throughout the year to mention here and many are storied within this edition of *Alma Mater*. Thus, I will speak briefly about two international events that started the second semester. First, we hosted two teachers from Colorado Academy, a private collegiate prep school located in the state of Colorado in the United States. The teachers visited the school for one week on behalf of a SEV sponsored education grant through the American Turkish Society. The visit proved to be very productive for both Colorado Academy and ÜAA and the school's intend to have both a teacher exchange and a student exchange during the next academic year.

Second, a team of student ambassadors from ÜAA attended the second annual Founders Day at the American College of Greece in Athens, Greece. This event is an opportunity for student ambassadors from former American Board schools to come together and celebrate the history of the schools and to make connections for the future. This year representatives came from the following schools: the host school the American College of Greece, International College-Beirut, the American Collegiate Institute-Izmir, Anatolia College-Thessaloniki, the American College of Sofia-Bulgaria, and Üsküdar American Academy. Each of these two visits provided the school the opportunity to have students and faculty function as productive, ethical, and contributing members of the global community, which is one of the objectives of ÜAA.

As always, the ÜAA family wishes our students, parents, alumni and friends the best; we look forward to hearing updates and news about your lives and adventures.

Funda Cüceloğlu
Okul Müdürü & School Principal

Sevgili Öğrencilerimiz, Velilerimiz ve Mezunlarımız,

Okul dergimiz AlmaMater'ın bu sayısında, 2013-2014 öğretim yılının birinci döneminden haberleri sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz. Her yıl olduğu gibi yine akademik ve sosyal açıdan yoğun bir sömestr geçirdik. Bizleri en çok gururlandıran unsurlardan biri, son sınıf öğrencilerimizin yurt dışı üniversitelere kabuller açısından yıla hızlı bir başlangıç yapması oldu.

Öğrencilerimizin yurtdışı üniversite tercihleri yaza kadar değişebilecek olmakla birlikte, 2014'te okulumuzdan mezun olacak sınıfımızın şu ana kadar aldığı kabullerden duyduğumuz gururu sizlerle paylaşmak istiyoruz. Kuzey Amerika ve Kanada'nın seçkin üniversitelerine gitmeye hazırlanan öğrencilerimiz var. Şubat ayı ortası itibarıyla Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada kabul listesinde McGill Üniversitesi, Massachusetts Teknoloji Enstitüsü, Chicago Üniversitesi, Johns Hopkins Üniversitesi, Bentley Üniversitesi, Chicago Sanat Enstitüsü, Virginia Üniversitesi, Duke Üniversitesi, British Columbia Üniversitesi, Purdue Üniversitesi, Yale Üniversitesi, Georgetown Üniversitesi, Michigan Üniversitesi ve Pennsylvania Üniversitesi yer alıyor. Birleşik Krallık'taysa Londra'daki King's College, Exeter Üniversitesi, St. Andrews Üniversitesi, Edinburgh Üniversitesi, Reading Üniversitesi, Swansea Üniversitesi, Plymouth Üniversitesi ve Oxford Üniversitesi öğrencilerimizin gideceği üniversitelerden sadece birkaçı.

Diğer yandan Üsküdar Amerikan Lisesi mezun sohbetleri dizisine devam ediyoruz. Geçtiğimiz yirmi yıl içinde okulumuzdan mezun olup meslek hayatlarında sıradışı başarılar elde etmiş eski öğrencilerimiz iş ve yaşam tecrübelerini bizlerle paylaşıyor; Üsküdar Amerikan Lisesi'nin, kariyerlerini inşa etmelerine nasıl katkıda bulunduğunu anlatıyor. Geçtiğimiz dönem Üsküdar Amerikan Lisesi '94 mezunu Canan Ergüder ve '01 mezunu Ahmed Akgiray öğrencilerimizle keyifli sohbetler gerçekleştirdi. İkisi de öğrencilerimiz tarafından büyük beğeniyle karşılandı. Önümüzde-

ki eğitim öğretim yılında da bu konuşmaları devam ettireceğiz.

Okulumuzda yıl boyunca burada sayamayacağım kadar fazla etkinlik gerçekleşti, bunların çoğunu Alma Mater'in bu yeni sayısında okuyabilirsiniz. Ben burada sizlere, yalnızca ikinci dönem başlattığımız iki uluslararası etkinlikten söz edeceğim. Birincisi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Colorado eyaletinde bulunan bir özel ortaokul ve lise olan Colorado Academy'den iki öğretmeni okulumuzda konuk ettik. Öğretmenler, finansmanı SEV tarafından sağlanan ve Amerikan Türk Cemiyeti aracılığıyla sunulan bir eğitim bursu ile bir haftalığına okulumuzu ziyaret ettiler. Ziyaretleri hem Colorado Academy hem de Üsküdar Amerikan Lisesi için çok verimli geçti. Ayrıca okulun önümüzdeki öğretim yılında öğrenci ve öğretmen değişimi gerçekleştirme planları açısından da faydalı oldu.

İkinci olarak, Üsküdar Amerikan Lisesi'nden bir grup öğrenci temsilcisi, Atina'daki Yunanistan Amerikan Koleji'nin her yıl kutlanan ikinci Kurucular Günü'ne katıldı. Bu etkinlik, eski Amerikan Bord Okulları'ndan öğrenci temsilcilerinin bir araya gelerek, okulun geçmişini yad etmeleri ve gelecek için bağ kurmaları açısından önemli bir fırsat. Bu yıl, ev sahipliği yapan Yunanistan Amerikan Koleji, Beyrut'taki Uluslararası Kolej, İzmir Amerikan Koleji, Selanik'teki Anadolu Koleji, Bulgaristan'daki Sofya Amerikan Koleji ve Üsküdar Amerikan Lisesi'nden temsilciler katıldı. Bu ziyaretlerin her ikisi de öğretmen ve öğrencilerimizin, (Üsküdar Amerikan Lisesi'nin hedeflerinde belirtildiği üzere), dünya toplumuna üretken ve etik değerlere saygılı bireyler olarak katkıda bulunma işlevini yerine getirmelerine fırsat sağladı.

Her zaman olduğu gibi Üsküdar Amerikan Lisesi ailesi olarak öğrencilerimize, velilerimize, mezunlarımıza ve dostlarımıza en iyi dilekelerimizi sunuyoruz; yaşamınızdan gelişmeleri ve güncel haberleri duymayı sabırsızlıkla bekliyoruz.

OKULUN İLK GÜNÜ

2013-2014 öğretim yılının ilk gününü, okulumuzun başarı geleneğinin süreceği yeni bir dönemin arifesinde olmanın heyecanı ve enerjisiyle yaşandı.

FIRST DAY OF SCHOOL

The excitement of the first day at Üsküdar American Academy once again signaled another successful year ahead.

Üsküdar Amerikan'daki ilk gün heyecanı, yine çok güzel geçecek bir yılın habercisi gibiydi. Bir yanda yorucu bir hazırlık ve sınav maratonunun ardından ÜAA ailesine katılmış olmanın heyecanını yaşayan Hazırlık öğrencilerimiz, diğer yanda gurur tablomuz 2013 mezunları. Hepsi pırıl pırıldı. 2013-2014 öğretim yılının ilk günü, okulumuzun başarı geleneğinin süreceği yeni bir dönemin arifesinde olmanın heyecanı ve enerjisiyle yaşandı.

On the one had we have our Prep students who have just completed a tiring preparation and exam marathon and are experiencing the excitement of having joined the ÜAA family, and on the other we have our source of great pride in our 2013 graduates. Each one of them our pride and joy. On the first day of the 2013-2014 academic year, we experienced the excitement and energy of being on the cusp of a new semester that would continue the success of our school.

SUCCESS
DEGREE

ÜAL Mezunlarının Üniversite Başarısı

2013 yılında Üsküdar Amerikan lisesi'nden mezun olan ve üniversite sınavına giren öğrencilerin

%9

ilk 100'de

%37

ilk 1000'de

Son beş yıllık trende göre ÜAL mezunlarının:

%30'u

tercihini mühendislik öğrenimi görmekten yana yapıyor.

Son 5 yılda

Mezun olan ve yurtdışında öğrenim görmeyi tercih eden ÜAL öğrencileri ise

Cambridge, Yale, MIT, Princeton, Harvard, Columbia, UPenn, Caltech, Amherst ve UCL

gibi üniversitelerde öğrenim görüyor.

Bu sırasıyla:

olarak devam ediyor.

Ayrıca her yıl mezunlarımız toplam 2 ila 2,5 milyon dolar tutarında burs kazanıyor.

ÜAA MEZUNLARININ ÜNİVERSİTE BAŞARISI

2013 yılında Üsküdar Amerikan Lisesi'nden mezun olan ve üniversite sınavına giren öğrencilerin %9'u ilk 100'de, %37'si ise ilk 1000'de yer aldı. Son beş yıllık trende göre, ÜAA mezunlarının %30'u tercihini mühendislik öğrenimi görmekten yana yapıyor. Bunu sırasıyla tıp, hukuk ve ekonomi izliyor. Öğrencilerin %85'i ya devlet üniversitelerine ya da özel üniversitelerin burslu bölümlerine giriyor. Son 5 yılda mezun olan ve yurtdışında öğrenim görmeyi tercih eden ÜAA öğrencileri ise, Cambridge, Yale, MIT, Princeton, Harvard, Columbia, UPenn, Caltech, Amherst ve UCL gibi üniversitelerde öğrenim görüyor ve her yıl toplam 2 ila 2,5 milyon dolar tutarında burs kazanıyor.

ÜAA GRADUATES' UNIVERSITY SUCCESS

Of the Üsküdar American Academy graduates who sat the 2013 university exam, 9% came in the top 100 and 37% in the top 1000. In line with the trend of the last 5 years, 30% of ÜAA graduates chose to study engineering. This was followed by medicine, law and economics. 85% of students entered state universities or private universities with scholarships. Graduates from ÜAA over the last five years who chose to study abroad are studying at universities such as Cambridge, Yale, MIT, Princeton, Harvard, Columbia, UPenn, Caltech, Amherst and UCL, and each year they are awarded between 2 and 2.5 million dollars in scholarships.

ÜAA YILA HIZLI BAŞLADI

İlk kabuller Oxford, Yale, MIT, University of Pennsylvania, University of Chicago gibi hayalleri süsleyen üniversitelerden geldi.

ÜAA HAD A SUCCESSFUL START AT INTERNATIONAL UNIVERSITIES

The first acceptances came from dream-schools like Oxford, MIT, University of Pennsylvania, University of Chicago.

Yurtdışında öğrenim görmeyi planlayan öğrenciler, Eylül ayında başladıkları erken başvuru sürecinin sonuçlarını almaya başladı. Seçkin üniversitelerden gelen erken kabullerle Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencileri, üniversiteye yerleşme sürecinde yılın ilk heyecanını yaşadı. Bazı üniversiteler, erken başvuru yapan adaylarla ilgili değerlendirmelerini tamamlayarak, kabul ettikleri öğrencilere bildirimde bulunurken, bazı üniversitelerin de önümüzdeki haftalarda sonuçları açıklaması bekleniyor.

Students who are planning to study abroad have started to receive the results of the early application process that began in the month of September. With the first letters of acceptance from prestigious universities, students at Üsküdar American Academy experienced the first excitement of this year's university placement process. While some universities have already completed the evaluation of early application students and informed students that have been accepted, other universities are expected to announce their decisions in the

Yurtdışı üniversitelere erken başvuruda bulunan Üsküdar Amerikan Lisesi 12. sınıf öğrencileri, MIT, Yale University, University of Chicago, University of Illinois Urbana-Champaign, University of St. Andrews, University of Edinburgh, Newcastle University, Georgetown University, University of Pennsylvania, Duke University, West Virginia University, Babson College, Johnson & Wales University, University of Southampton, University of Surrey, Oxford University, Royal Holloway University of London, Purdue University, Johns Hopkins University gibi okullardan kabul aldı.

Okul Direktörü Eric Trujillo, yurtdışındaki üniversitelere başvuru sürecinin devam ettiğini, genel başvuruların Ocak ayının sonuna kadar süreceğini belirterek, her yıl Üsküdar Amerikan Lisesi mezunlarının yaklaşık yüzde 35'inin yurtdışında okumayı tercih ettiğini belirtti.

Eric Trujillo, "Hedefimiz öğrencilerimiz için, hem yurtdışında hem de Türkiye'de ilgi, istek ve yeteneklerine uyan, birden fazla fırsat yaratmak. Bu fırsatları yaratmak için Rehberlik Bölümümüz öğrencilerimizin kişilik özelliklerine, yeteneklerine ve ilgilerine göre

coming weeks. Grade 12 Üsküdar American Academy students who made an early application to universities abroad have been accepted into schools such as MIT, Yale, University of Chicago, University of Illinois Urbana-Champaign, University of St. Andrews, University of Edinburgh, Newcastle University, Georgetown University, University of Pennsylvania, Duke University, West Virginia University, Babson College, Johnson & Wales University, University of Southampton, University of Surrey, Oxford University, Royal Holloway University of London, Purdue University and Johns Hopkins University.

Headmaster Eric Trujillo said that the international university application process was ongoing and that general applications would continue until the end of January, adding that every year around 35% of Üsküdar American Academy graduates choose to study abroad.

Eric Trujillo said: "Our aim is to create multiple opportunities for our students, both abroad and in Turkey, according to their wishes and abilities. In order to create those opportunities, our Guidance department supports our students in choosing a career

kariyer seçmelerine destek olurken, yurtiçi ve yurtdışı üniversite danışmanlarımız da üniversiteye hazırlık konusunda yoğun destek veriyor," dedi ve ekledi: "Ayrıca, öğrencilerimizin eski mezunlarımızla tanışıp onların deneyimlerinden yararlanmalarını ve destek almalarını sağlamak için çeşitli programlar uyguluyoruz. Öğrencilerimiz aldıkları eğitimin sonucunda akademik ve sosyal açıdan hazır oldukları için, tek yapmaları gereken, karar verme zamanı geldiğinde önlerindeki farklı seçeneklerden kendileri için en uygun olanı seçmek."

Üsküdar Amerikan Lisesi'nden son 5 yılda mezun olan ve yurtdışında öğrenim görmeyi tercih eden öğrenciler, Cambridge, Yale, MIT, Princeton, Harvard, Columbia, UPenn, Caltech, Amherst ve UCL Bocconi, Berklee School of Music, Emerson (Performing Arts), University of Toronto, McGill, Carl Benz, Warwick gibi üniversitelerde öğrenim görüyor ve her yıl toplam 2 ila 2,5 milyon dolar tutarında burs kazanıyor. Okuldan mezun olan öğrencilerin yüzde 30'u mühendislik okumayı tercih ederken, bunu sırasıyla tıp, hukuk ve ekonomi izliyor.

according to their personality, talents and interests, while our Turkish and international universities counselors give in-depth support for university preparation. Furthermore, we also organize various programs so that our students can meet with former graduates, benefiting from their experience and receiving their support. The education that our students receive means that they are prepared academically and socially, when the time comes to make a choice, the only thing that they need to do is to choose from the options available to them the one that is best for them."

Graduates from Üsküdar American Academy over the last five years who chose to study abroad are studying at universities such as Cambridge, Yale, MIT, Princeton, Harvard, Columbia, UPenn, Caltech, Amherst, UCL Bocconi, Berklee School of Music, Emerson (Performing Arts), University of Toronto, McGill, Carl Benz and Warwick. Each year they are awarded between 2 and 2.5 million dollars in scholarships. 30% of the school's graduates choose to study engineering, this is followed by medicine, law and economics.

Her yıl, Üsküdar Amerikan Lisesi mezunlarının yaklaşık yüzde 35'i yurtdışında okumayı tercih ediyor.

Every year around 35% of Üsküdar American Academy graduates choose to study abroad.

HAZIRLIK ORYANTASYONU: YENİ DOSTLUKLAR VE OKUL RUHU

Lise Hazırlık öğrencilerimizin okula uyum sürecini kolaylaştırmak, okuldaki işleyiş ve uygulamalar konusunda bilgi sahibi olabilmelerini sağlamak için okulun ilk haftası boyunca, hem okulda hem de okul dışında bir dizi oryantasyon programı düzenlendi.

PREP ORIENTATION: NEW FRIENDS AND THE SCHOOL SPIRIT

In order to make it easier for our high school Prep students to settle in and to help them learn about how the school functions, a series of orientation activities were held over the first two weeks of school, both on and off campus.

Okulun ilk günü yapılan açılış töreni sonrası, Öğrenci Birliği Başkanımız Bedel Türker ve mezun öğrencilerimiz Melih Levi ve Cemre Ece Yücel, ÜAA mezunu olarak kendi deneyim ve tecrübelerini Lise Hazırlık öğrencileri ile paylaştılar. Ertesi gün, öğrencilerimiz için akademik konular, okuldaki işleyiş ve uygulamalar, kulüpler, okul takımları ve kütüphane kullanımı konularını içeren bir oryantasyon programı uygulandı.

Üçüncü gün öğrencilerimiz, öğretmenleri ile birlikte, bir gece, Şile Doğa Tatil Köyü'nde konakladılar ve çeşitli aktivitelerle birbirlerini tanıyıp kaynaştılar. O akşam herkes, yakılan kamp ateşinin etrafında toplandı, keyifli bir barbekü yapıldı. Gün

içinde öğrenilen şarkılar söylendi, dans edildi. Mezunlarımızın çoğu, yaşamları boyunca en yakın dostlarının ÜAA'lı okul arkadaşları olduğundan bahsederler hep. İnanıyoruz ki, Hazırlık öğrencilerimiz, şimdilik pek farkında olmasalar bile, yaşam boyu sürecek sağlam dostlukların tohumlarını attılar o kamp ateşinin etrafında.

Bütün bunlara ek olarak, Öğrenci Birliğimiz, İstanbul dışından gelen öğrencilerimizin İstanbul'a uyum sürecine destek olmak için, toplu taşıma araçlarının kullanımı, okuldan eve gidiş, okul çevresinde gidilebilecek yerlerin tanıtımı ve Kadıköy gezisi gibi unsurları içeren bir oryantasyon programı gerçekleştirdi.

After the opening ceremony on the first day of school, Student Association president Bedel Türker and ÜAA graduates Melih Levi and Cemre Ece Yücel shared their own experiences with the high school Prep students. The following day an orientation program was held for our students, covering academic subjects, how the school functions, clubs, school teams and how to use the library. On the third day our students, accompanied by teachers, were put up at the Şile Doğa holiday village, where they got to know each other through various activities. In the evening everyone gathered around the campfire to enjoy a barbecue. The students sang the

songs they had learned during the day and danced around the fire. Most of our students tell us that the best friends that they ever had were their school friends from ÜAA. We believe that, even if they do not realize it now, our Prep students sowed the seeds of deep and lifelong friendships around that campfire.

In order to help them adapt to life in Istanbul, our Student Association also organized an orientation program for students coming from outside of the city, showing them how to use public transport, how to travel from home to school, informing them of places to visit nearby and taking them on a tour of Kadıköy.

EN YAKIN ARKADAŞLARIM ÜAA'DAN

Başarılı tiyatro ve sinema oyuncusu Canan Ergüder (ÜAA'94), Üsküdar Amerikan Mezun Sohbetleri'nin misafiri oldu.

MY BEST FRIENDS ARE FROM ÜAA

Successful theatre and cinema actress Canan Ergüder (ÜAA'94) was a guest speaker at the Üsküdar American Alumni Talks.

Başarılı tiyatro ve sinema oyuncusu Canan Ergüder (ÜAA'94), Üsküdar Amerikan Mezun Sohbetleri'nin misafiri oldu. 14 Kasım 2013 Perşembe günü saat 11.55-12.30 arasında, Red Room'da öğrencilerle eğitimini, oyunculuk kariyerini, ABD ve Türkiye'deki yaşamını ve yeni projelerini paylaştı. Bu keyifli sohbette Ergüder öğrencilere, "Yaşam hiç beklemediğiniz anlarda size hiç beklemediğiniz kapılar açabilir. Önemli olan hazır olmanız, ufkunuzu açık tutmanız ve fırsatları yakalayabilmenizdir. Bir şeyi gerçekten ve iyi niyetle, temiz kalplilikle isterseniz mutlaka olur," dedi. Oyuncu olmasını, ÜAA'da öğrenci iken bu konuda kendisini destekleyen öğretmenine borçlu olduğunu söyleyen Ergüder, hâlâ en yakın dostlarının Üsküdar Amerikan'dan arkadaşları olduğunu da ifade etti.

In this event held in the Red Room from 11.55-12.30 on Thursday 14 November 2013, the actress spoke to students about her education, acting career, life in America and Turkey, and her new projects. In this enjoyable chat, Ergüder told the students, "At completely unexpected moments, life can open completely unexpected doors for you. What is important is that you are ready, that you keep your horizons open and that you are able to seize the opportunities. If you really want something for good and honest reasons then it will happen." She said that she owes her acting career to a teacher who supported her when she was a student at ÜAA, and added that her closest friends are still her friends from Üsküdar American Academy.

DÜNYANIN EN ÜNLÜ FİZİKÇİLERİ ARASINDA

Bilim insanı Prof. Dr. Feryal Özel (ÜAA'92), 1975 doğumlu. ÜAA'dan mezun olduktan sonra 1996 yılında Columbia Üniversitesi'nde Fizik ve Uygulamalı Matematik eğitiminde okul ikincisi oldu ve 'Yüksek Onur Derecesi' aldı.

ONE OF THE WORLD'S MOST FAMOUS PHYSICISTS

Scientist Feryal Özel was born in 1975. After graduating from ÜAA she studied at Columbia University, where she graduated second from the school's Physics and Applied Mathematics program, receiving high honors.

1 997'de Kopenhag Niels Bohr Institute'da fizik üzerine yüksek lisansını bitirdi. 2002 yılında ise Harvard Üniversitesi'nde astrofizik üzerine doktorasını tamamlayan Özel, 2003 yılında dünyanın en tanınmış bilim insanları ile birlikte "Big Ideas, Big Thinkers" listesine alınmasıyla dünya çapında tanındı. 2002 yılında NASA İleri Araştırmalar Enstitüsü'nde görev yaptı. 2005'te profesör oldu. Feryal Özel, halen Arizona Üniversitesi'nde akademik çalışmalarını sürdürürken Harvard bünyesindeki Redcliffe İleri Araştırmalar Enstitüsü'nde araştırmalarına devam ediyor. ABD'de CNN International, The History Channel, PBS gibi TV kanallarının uzay programlarında sıkça görüşlerine başvurulan Feryal Özel, ayrıca Louis Vuitton'un Ortadoğu'da kadın okuryazarlığını artırmaya yönelik kampanyasının destekçilerinden biri.

Kendisiyle Sabancı Üniversitesi'nde yapılmış olan bir söyleşide, fiziğe olan ilgisinin nasıl doğduğunu anlattığı bir bölümü yayınlıyoruz:

"Fizik merakım ilkokulda başlamıştı. Zaten bilime önem veren bir ailede büyüdüm. Teyzem, İstanbul Üniversitesi'nde profesör, annem ve babam doktor. Hem fiziğe hem biyolojiye ilgim vardı. Bir süre ikisini de yürüttüm. Sonra fizikte karar kıldım. Bir de çocukken bol bol ansiklopedi okurdum. Liseye geldiğimde matematik olimpiyatları gibi etkinliklere katıldım."

Peki, acaba Feryal Özel çalışmalarını hangi alanlarda sürdürüyor? Cevabı biraz teknik. Konunun meraklıları için yine kendi ağzından verelim: "İki konu ilgimi çok çekiyor. Biri evrenin yüzde 70'ini oluşturan ama ne olduğunu tam anlayamadığımız karanlık enerji... Evrenin genişlediğini 1930'lardan beri biliyorduk. Böyle bir ivmenin olması, gittikçe daha çok hızlanarak genişlemesi, bu karanlık enerjinin olduğunu açığa çıkardı ama bunun ne olduğu konusunda hiçbir fikrimiz yok. Bunun üstünde çalışıyorum. Nötron yıldızları ise şu anda evrendeki en yoğun cisimler. Kütleleri çok büyük olan yıldızlar yaşamlarının sonunda, parlama dönemi bittikten sonra, neredeyse karadelik kadar küçülüp çok yoğun, ufak bir kütle haline geliyorlar. Bizim güneşimiz kadarlık bir kütleli alıp 10 kilometreye sıkıştırdığınızı düşünün. Bu nötron maddesinin bir çay kaşığının tonlarca ağırlığında olduğunu düşünün. Yıldız diyoruz ama yıldız gibi normal yaşamını sürmüyor. Nötron yıldızı diyoruz. Nötronlardan mı oluşuyor? Başka bir şeyden mi? Belli değil. *Nature* dergisinde yayınlanan bir yazım var. NASA'da danışmanlığını yaptığım başka bir proje daha var. Karadelikler madde dışındayken onların ışımalarını gözlemleyebiliyoruz. Fakat karadeliklerin zarı dediğimiz, artık geri dönüşümü olmayan noktadan geçişlerini göremiyoruz. Onu görüntülemek için çok özel bir proje yapılıyor. Bundan belki 15-20 yıl sonra uzaya fırlatılabilir."

dızlar yaşamlarının sonunda, parlama dönemi bittikten sonra, neredeyse karadelik kadar küçülüp çok yoğun, ufak bir kütle haline geliyorlar. Bizim güneşimiz kadarlık bir kütleli alıp 10 kilometreye sıkıştırdığınızı düşünün. Bu nötron maddesinin bir çay kaşığının tonlarca ağırlığında olduğunu düşünün. Yıldız diyoruz ama yıldız gibi normal yaşamını sürmüyor. Nötron yıldızı diyoruz. Nötronlardan mı oluşuyor? Başka bir şeyden mi? Belli değil. *Nature* dergisinde yayınlanan bir yazım var.

NASA'da danışmanlığını yaptığım başka bir proje daha var. Karadelikler madde dışındayken onların ışımalarını gözlemleyebiliyoruz. Fakat karadeliklerin zarı dediğimiz, artık geri dönüşümü olmayan noktadan geçişlerini göremiyoruz. Onu görüntülemek için çok özel bir proje yapılıyor. Bundan belki 15-20 yıl sonra uzaya fırlatılabilir."

In 1997 she completed her master's in physics at the Niels Bohr Institute in Copenhagen. In 2002 she completed her doctorate in astrophysics at Harvard University and, when she was included on the 2003 "Big Ideas, Big Thinkers" list alongside the world's best known scientists, she became known on a global scale. In 2002 she joined NASA's Institute for Advanced Study and in 2005 she gained the title of professor. Feryal Özel continues her academic studies at Arizona University and also carries out research at Harvard's Radcliffe Institute for Advanced Studies. She frequently appears in TV documentaries on CNN International, the History Channel, and PBS and in scientific articles in the popular press. She has also been a spokesperson for a Louis Vuitton women's literacy campaign in the Middle East.

Here we print a section of a speech she gave at Sabancı University, in which she describes how her interest in physics was born:

“My interest in physics started at primary school. I grew up in a family that put great importance on science. My aunt is a professor at Istanbul University and my parents are both doctors. I was interested both in physics and biology and for a while I studied both, before deciding on physics. Also, when I was a child I would often read the encyclopedia. When I was in high school I participated in activities such as the mathematics Olympiad.”

In which areas does Feryal Özel carry out her studies? Her answer is a little technical. But for those who are interested in the topic we once again give you her own words: “I am very interested in two subjects. One is what is known as dark energy, it makes up 70% of the universe but we do not fully understand exactly what it is... We have known that the universe is expanding since the 1930s. The fact that there is such an acceleration, that the universe is expanding at a growing speed, proved the existence of this dark energy, but we have no idea what it is. I am working in this field.

Neutron stars are the densest bodies in the universe. At the end of their life, after they stop shining, stars with a very large mass shrink almost to the size of a black hole and become a tiny mass. Imagine taking a mass the size of our sun and compressing it to a size of ten kilometers. Just imagine, one teaspoon of this neutron matter weighs tons. We say stars but they don't act like normal stars. We call them neutron stars. Are they made of neutrons? Of something else? It is unknown. I have published an article on this in Nature magazine.

I have also consulted on another NASA project. We can observe the light radiation of matter outside black holes. However, once it has passed what we call the black hole membrane, the point of no return, we cannot see it. A very special project is being carried out to make these visible, it will be launched into space perhaps 15 or 20 years from now.”

LİDERLİK KONFERANSI

2002'den beri her yıl Üsküdar Amerikan Lisesi, Tarsus Amerikan Koleji ve İzmir Amerikan Koleji Öğrenci Birliği üyelerinin katıldığı Liderlik Konferansı, bu yıl 28-29-30 Kasım 2013 tarihlerinde, İzmir Amerikan Koleji'nde yapıldı. Konuk konuşmacılarla liderlik üzerine eğlenceli ve interaktif çalışmalar yapıldı. Önümüzdeki yıl, sıra Tarsus Amerikan Koleji'nde!

LEADERSHIP CONFERENCE

The Leadership Conference, in which members of the Student Associations of Üsküdar American Academy, Tarsus American College and the American Collegiate Institute have participated every year since 2002, was this year held from 28-30 November 2013 at the American Collegiate Institute, Izmir. Guest speakers gave entertaining and interactive talks on the topic of leadership. Next year it will be the turn of Tarsus American College to host!

IICS FUTBOL TURNUVASI

Zorlu geçen IICS Futbol Turnuvası'nın son maçında ÜAA Kız Futbol Takımı 3.lük için British International School ile karşılaştı. Koç Allison Rae Kifer, maçtan sonra şunları söyledi: “1-0 yenilmemize rağmen bence bu yılın en iyi oyununu çıkardık. Maçta ilk kez kaleci olarak görev yapan oyuncumuz Şehriban, birçok zor pozisyonda başarılı kurtarışlar yaptı.”

IICS FOOTBALL TOURNAMENT

In the final match of the tough IICS Football Tournament, the ÜAA Girls' Football Team battled it out for third place with the British International School. After the match the team's coach Allison Rae Kifer said: “Despite being beaten 1-0, I think this was our best match of the year. Our team member Şehriban played as goalkeeper for the first time in this match and she made some great saves from many difficult positions.”

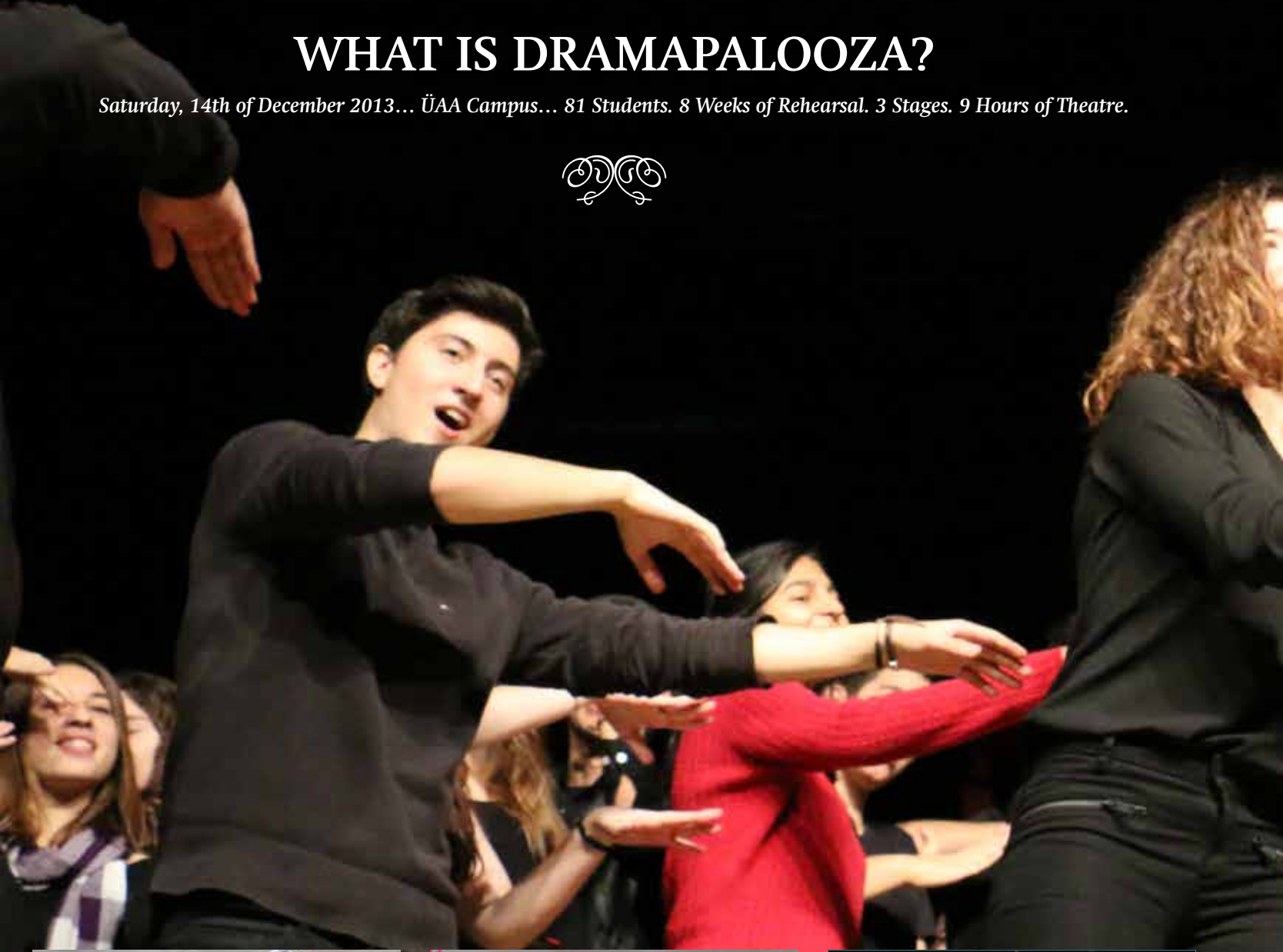

DRAMAPALOOZA NEDİR?

14 Aralık 2013 Cumartesi... ÜAA Kampüsü... 81 öğrenci. 8 hafta prova. 3 sahne. 9 saat tiyatro.

WHAT IS DRAMAPALOOZA?

Saturday, 14th of December 2013... ÜAA Campus... 81 Students. 8 Weeks of Rehearsal. 3 Stages. 9 Hours of Theatre.

Paloozianlar sekiz haftadır haftada ortalama bir gün prova yapıyorlar. Bu sekiz prova yapar. Bu süre boyunca aynı öğrenciler, Sosyal Hizmetler, MUN, Koro, Bando, Müzikal, Basketbol, Amerikan Futbolu, Frizbi ve başka birçok ders dışı etkinliğe de katıldılar. Ayrıca derslerini takip ettiler, ödevlerini yaptılar ve sınavlarına girdiler. Bu süreç boyunca öğrenciler sözcük hazinelerini genişlettiler, İngilizcelerini ilerlettiler, oyunlarda sunulan dünyalar ve fikirler üzerine düşündüler ve sadece kısa

bir süredir tanıdıkları öğrencilerle birlikte çalıştılar.

Öğrenciler provaları kendileri yönettiler, daha deneyimli olanlar yeni başlayanlara rehberlik etti, dolayısıyla repliklerini ezberlemenin yanı sıra bir tiyatro performansı yaratırken sanatsal kararları nasıl alacaklarını ve topluluklarının üyelerine nasıl güvenip onları nasıl destekleyeceklerini öğrendiler.

Darüşşafakalı öğrencilerle ve Almanca performanslarını Frau Şerifoğlu'nun yönettiği ÜAA'lı öğrencilerin aynı sahneyi paylaşma-

sından dolayı mutluyuz.

Oyunumuzu izlemek üzere Robert Kolej ve Koç Okullarından gelen öğrenci ve öğretmenlere teşekkür ederiz.

Oyuncularımızın ailelerine verdikleri destek için şükran borçluyuz.

Dekor ve ışıklar için Ms. Elliott ve Can Bey'e, Türkçe çeviri ve danışmanlık için Ayşe Hanım, Kurulay Hanım ve Esra Hanım'a müteşekkirimiz.

Ve bu tiyatro etkinliğinde bize katıldığınız için hepinize teşekkür ederiz.

The Paloozians have rehearsed one day a week, on average, for eight weeks. That's 8 rehearsals. During this time, these students also participated in other extracurricular activities, including Social Services, MUN, Choir, Band, the Musical, basketball, American football, Ultimate Frisbee, and many others. They also attended classes, did homework and took exams.

Throughout this process, the students learned vocabulary, practiced English, contemplated the worlds and ideas

presented in the plays, and worked with students they had only known a short time. The students ran their own rehearsals, with more experienced students guiding newcomers, so in addition to memorizing lines, they learned how to make artistic decisions and to trust and support the members of their ensemble while creating a theatre performance.

We are happy to share the stage with students from Darüşşafaka and the ÜAA students who were directed in their

German performance by Frau Şerifoğlu.

We thank the students and teachers from Robert College and Koç Schools who came to watch our performances.

We thank the parents of our performers for their support.

We thank Ms. Elliott and Can Bey for setting and running lights, and Ayşe Hanım, Kurulay Hanım and Esra Hanım for Turkish translation and consultation.

And we thank you for joining us in this celebration of theatre.

YAZ
ÖYKÜLERİ
SUMMER
TALES

ALEYNA HADİMOĞLU

10. sınıf öğrencimiz Aleyna Hadımoğlu, 2013 yazında da yine sörf tutkusunun rüzgârına bırakmış kendini. Fransız Sörf Federasyonu'ndan aldığı bursla iki aylık sörf kampı için Fransa'ya, Biarritz'e gitmiş. Kampı tamamladıktan sonra Kerpe'de ailesine ait sörf akademisine gitmiş ve orada sörf hocalığı yaparak babasına yardım etmiş. Bir taraftan antrenmanlarını da sürdürmüş tabii. Aleyna, üniversitede de spor yaşamını devam ettirmek istiyor.

ALEYNA HADİMOĞLU

In the summer of 2013, Grade 10 student Aleyna Hadımoğlu once again let herself be carried away on the wave of her passion for surfing. Aleyna was awarded a scholarship by the French Surfing Federation, taking her on a two-month surf camp in the French city of Biarritz. After finishing the camp she went to her family's surf academy where she helped her father give surfing lessons, continuing her own training at the same time, of course. Aleyna hopes to continue practicing her sport at university.

YASEMİN ATIYAS

12. sınıf öğrencimiz Yasemin Atiyas ise bu yaz University of Chicago'da altı hafta boyunca araştırma laboratuvarında staj yaptı. Bir doktora öğrencisine araştırmalarında yardım etti. DNA mutasyonlarının şeker hastalığı ile bağlantılı bir geni nasıl etkilediğini inceledi. Bilimsel araştırmaların uzun sürdüğünü ama altı haftalık çalışması süresince önemli sonuçlar alacak kadar şanslı olduğunu belirten Yasemin, bu deneyimin moleküler biyoloji ve bilimsel araştırmalar konusunda çok şey öğrettiğini söyledi.

YASEMİN ATIYAS

This summer, Grade 12 student Yasemin Atiyas carried out a six-week internship in a research laboratory at the University of Chicago. During the internship she helped with the research of a doctoral student, looking at how DNA mutations affect a gene related to diabetes. Yasemin stated that scientific research takes a long time but that she was lucky to achieve important results during her six-week internship period, adding that this experience had taught her a great deal about molecular biology and scientific research.

CAN ERTAN

12. sınıf öğrencimiz Can Ertan 2013 yılında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ndeki Tıbbi Biyoloji Bölümü'nde staj yaptı. Üç haftalık staj döneminde, Parkinson hastalarının kan örneklerinden, DNA'larını izole etti. Bir dizi işlemden geçirerek bu hastaların DNA'larında mutasyonlar bulunup bulunmadığını saptayarak genotiplerini belirledi. Son aşamada ise hastaların DNA'ları arasında belirli bir örüntü (pattern) olup olmadığını araştırdı. Saptanan görüntülerin, hasta olmayan kontrol grubuna ait genotiplerle karşılaştırıldığını söyleyen Can, böylelikle genlerdeki belirli mutasyonların Parkinson hastalığı riski üzerinde belirleyici olup olmadığını ve olası tedavilerin araştırıldığını söyledi. Bu staj, tıp araştırmaları alanında çalışmak isteyen Can'a, araştırma yöntemlerini öğrenmek ve biyoloji, kimya bilgilerini uygulamak anlamında büyük yarar sağlamış.

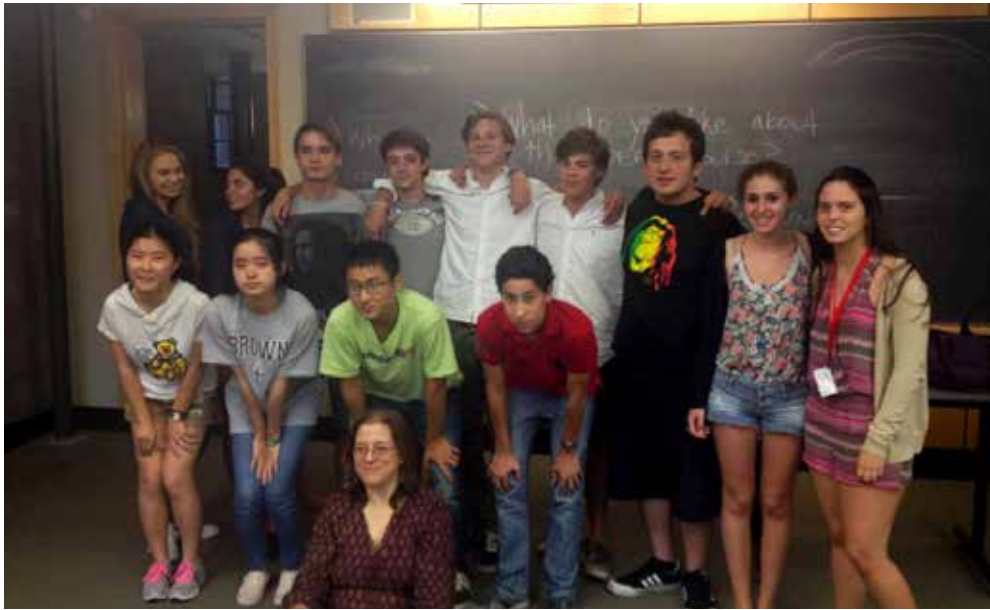
Can'la Huntington'daki idari ofislerden birinde sohbet ederken, rastlantı eseri duvarda onun 10. sınıftayken yaptığı bir resim çalışmasının asılı olduğunu görünce resimlemeden edemedik.

CAN ERTAN

In the summer of 2013, Grade 12 student Can Ertan carried out an internship in the Medical Biology Department of the Cerrahpaşa Medical Faculty of Istanbul University. During his three-week internship Can isolated the DNA from blood samples of Parkinson's patients. Using various processes he then ascertained whether or not there were mutations in the patients' DNA in order to determine their genotypes. In the final stage he looked at whether there was a specific pattern in the DNA of patients. Can said that the images were compared with the genotypes of a control group of healthy patients, from this, they looked into whether specific genetic mutations affect the risk of developing Parkinson's disease and researched possible treatments. Can, who hopes to work in medical research, found this internship very useful as it taught him various learning research methods and put his knowledge of biology and chemistry into practice.

We couldn't resist taking this photo of Can in one of the administrative offices at Huntington Hall when he saw that the picture on the wall was one that he had painted in Grade 10.

ÖMER KAHRAMAN

9. Sınıf öğrencimiz Ömer Kahraman, okulların kapanmasından bir hafta sonra gittiği Brown'da, yoğunlaştırılmış İngilizce ve yazarlık dersleri aldı. Aldığı derslerin hazırlık yılında aldığı eğitimi pekiştirmede ve İngilizceyi günlük yaşamına dahil etmede büyük faydaları olduğunu söyleyen Ömer, bunun yanı sıra kampüs ve şehrin imkânlarını da sonuna kadar kullanarak dolu bir üç hafta geçirdiğini belirtiyor. Bu program, aynı zamanda, hedeflediği üniversiteler hakkında daha iyi bilgi edinmesi ve fikir sahibi olması açısından da yararlı olmuş.

ÖMER KAHRAMAN

One week after the end of school, Grade 9 student Ömer Kahraman went to Brown to follow intensive English and writing classes. Ömer said that the classes he took were very useful in reinforcing the courses he took during prep class and in helping him use English in his daily life. He added that he spent a busy three weeks during which he made the most of the opportunities offered by the campus and the city. The program was also useful in terms of providing Ömer with more in-depth information and a better idea about the universities he is hoping to attend.

GENÇ MEZUNLAR YUVAYA DÖNDÜ

Üsküdar Amerikan Lisesi'nden son beş yılda mezun olan öğrencilerimiz, 26 Aralık 2013 Perşembe günü, ÜAA Kampüsü'nde yeniden buluştu ve ÜAA öğrencilerine esin kaynağı oldu.

YOUNG ALUMNI RETURN TO THE NEST

On Thursday 26 December 2013, students who graduated from Üsküdar American Academy in the last five years came together on the ÜAA campus once again and provided inspiration for our current students.

ÜAA Yurtdışı Üniversite Danışmanlarının aylar süren hazırlıkları sonucunda, Amerika, Kanada ve Avrupa'daki üniversitelerde öğrenim görmekte olan 23 mezunumuz, ÜAA öğrencileriyle deneyim ve tavsiyelerini paylaşmak üzere yuvaya geri döndüler. Üniversite eğitimi için yurtdışına gitmeyi düşünen öğrencilerimiz ve onların velileriyle sohbet edip birinci ağızdan çok değerli bilgiler veren mezunlarımız, aynı zamanda yeniden bir araya gelmenin ve okullarında bulunmanın keyfini yaşadılar.

Konuk mezunlarımız arasında Stanford, UCLA, Columbia, Upenn, Cambridge, Amherst, U Chicago, UC Berkeley gibi çok çeşitli üniversitelerden gelenler vardı. Lise 10, Lise 11 ve Lise 12. sınıflardan 80 öğrencimizin katıldığı sohbetlerde, tüm sorular mezunlarımız tarafından ayrıntılı şekilde yanıtlandı.

Akşam yapılan Genç Mezunlar Kış Buluşması Partisi'ne son beş yılda mezun olan ve Türkiye'deki üniversitelere devam eden mezunlarımızın ve bazı öğretmenler ile okul yöneticilerimizin de katılımıyla duygusal anlar yaşandı. Mezunlarımızın her biriyle ayrı ayrı gurur duyuyoruz. Hepsine çok teşekkür ediyor, gelecek sene tekrar bir araya gelmeyi dört gözle bekliyoruz.

23 of our alumni, who are studying at universities in America, Canada and Europe, returned to the nest to share their experience and advice with ÜAA students. Our graduates spoke with students who are considering studying at a university abroad and their parents, giving them valuable first-hand information, while also enjoying seeing each other again and being back on campus.

Among our guest speakers were graduates studying at various universities including Stanford, UCLA, Columbia, UPenn, Cambridge, Amherst, U Chicago and UC Berkeley. Their talks were attended also by 80 students from Grades 10, 11 and 12, whose questions were answered in detail by our graduates.

In the evening we held the Young Alumni Winter Gathering Party, attended by ÜAA graduates from the last five years who are studying at universities in Turkey, as well as some of their old teachers. The party was witness to many emotional moments. We are proud of each and every one of our graduates. We offer our thanks to all of them and look forward to meeting again next year.

NİCE 90 YILLARA

Bu yıl, 29 Ekim'deki törenin yanı sıra, Öğrenci Birliğimiz, 30 Ekim akşamı bir Cumhuriyet Balosu da düzenledi.

HAPPY 90TH ANNIVERSARY

This year, as well as the 29 October ceremony, our Student Association also organized a Republic Ball on the evening of 30 October.

2 8 Ekim sabahı okula gelen öğrenci ve öğretmenler, Cumhuriyet Marşlarının yankılandığı, kırmızı beyaz çiçeklerle donatılmış kampüsümüze adım attıkları andan itibaren, Cumhuriyetimizin 90. yıldönümü heyecanını hissetmeye başladılar. Tüm okul, her yıl olduğu gibi Cumhuriyet Bayramı'nı coşkuyla kutlamaya hazırlanıyordu. Bu yıl, 29 Ekim'deki törenin yanı sıra, Öğrenci Birliğimiz, 30 Ekim akşamı bir Cumhuriyet Balosu da düzenledi. Öğretmenlerimiz, baloda Cumhuriyetimizin asaletine yakışır bir dans gösterisi sunabilmek için haftalar öncesinden dans hocaları eşliğinde provalara başladı.

Balo için özel olarak dekore edilen spor salonumuzda, o gece, hem öğrencilerimiz hem de öğretmenlerimiz siyah takım elbiseleri, kırmızı ve beyaz balo elbiseleri içerisinde çok şık bir geceye imza attılar. Cumhuriyet pastası kesildikten sonra, gece, Cumhuriyetimizin nice 90 yılını aynı coşku ve heyecanla yaşamak dilekleriyle sona erdi.

On the morning of 28 October students and teachers began to feel the excitement of the 90th anniversary of the Republic of Turkey the moment they set foot on campus, decked out with red and white flowers and with the sounds of songs celebrating the Republic floating through the air. Just as every year, the whole school was preparing to celebrate Republic Day with enthusiasm. This year, as well as the 29 October ceremony, our Student Association also organized a Republic Ball on the evening of 30 October. Our teachers, accompanied by dance teachers, began rehearsals weeks in advance in order to be able to put on a dance show befitting our noble Republic. Students and teachers came to our sports hall, which had been specially decorated for the event, dressed in black suits or red and white ballgowns, creating a very elegant evening. After the special anniversary cake had been cut, the evening ended with our wishes for the next 90 years of our Republic to be filled with the same enthusiasm and excitement.

ÜAA TIGERS ÖĞRETMENLERE KARŞI

25 Kasım'da yapılan Amerikan futbolu karşılaşmasında ÜAA Tigers'ın koşularını, öğretmenler takımı bloke etmekte güçlük çekince farklı bir skor ortaya çıktı. Öğrenciler, maçı 12'ye 6 gibi ezici bir galibiyetle noktaladı.

Ancak 23 Aralık tarihinde yapılan rövanş maçında öğrenciler beklemedikleri bir presle karşılaştılar. Skor bu kez öğretmenlerden yanaydı. Bu kez öğretmenler, maçı 24'e 6 kazandı.

ÜAA TIGERS VS TEACHERS

In the American football showdown held on 25 November, the teachers' team had difficulty blocking the runs of the ÜAA Tigers, with an interesting result. The students ended the match with a whopping 12-6 victory.

However, in the return match on 23 December, the students were met with unexpected pressure. This time the score was on the side of the teachers, who won the match 24 to 6.

Happy
Halloween

Üsküdar Amerikan'da Halloween bu yıl da çok renkli ve eğlenceliydi.

Once again, Halloween at Üsküdar American was fun and entertaining.

BILL RICHARDSON ZİYARETİ

ABD'li devlet adamı ve politikacı Bill Richardson (eski Enerji Bakanı, New Mexico Eyaleti Valisi ve ABD Birleşmiş Milletler Elçisi) toplantılar yapmak üzere geldiği İstanbul'da ÜAA'yı da ziyaret etti. Öğrencilerimize, mobil internet çağında bile insanlarla göz göze iletişim kurmanın önemini anlattı, başarılı politikacı ve diplomatların meslek sırlarından biri olan doğru el sıkma yöntemini uygulamalı olarak gösterdi.

VISIT FROM BILL RICHARDSON

When US statesman and politician Bill Richardson (former Energy Secretary, Governor of New Mexico and US Ambassador to the United Nations) came to attend meetings in Istanbul he also paid a visit to ÜAA. He spoke to our students about the importance of face-to-face communication even in this digital age, and gave a practical demonstration of the proper hand-shaking technique, one of the professional secrets of successful politicians and diplomats.

FRENCH MUN

16 Kasım 2013 Cumartesi günü, Fransızca MUN Kulübümüz 3. Atölye organizasyonunu Saint-Joseph, Saint-Benoit, Notre Dame de Sion, Sainte-Pulcherie, Robert College, Darüşşafaka ve ÜAA'dan 150 öğrencinin katılımıyla okulumuzda gerçekleştirdi. Üç yıldır ev sahipliğini yaptığımız bu organizasyonda amacımız, MUN'un işleyişini yeni başlayan öğrencilere tanıtmak ve dünya sorunlarına karşı duyarlılıklarını artırmak, çözüm üretmek için düşüncelerini sağlamaktır.

FRENCH MUN

On Saturday 16 November 2013, our French MUN Club held its 3rd Workshop at our school, in which 150 students from Saint-Joseph, Saint-Benoit, Notre Dame de Sion, Sainte-Pulcherie, Robert College, Darüşşafaka and ÜAA participated. The aim of this event, which we have hosted for three years, is to explain to new students how MUN works and also to raise their awareness of global issues and help them come up with ideas for solutions.

HİSSELİ HARİKALAR KUMPANYASI

27 Kasım 2013 Çarşamba akşamı CKM'de sahnelenen Hisseli Harikalar Kumpanyası tek kelimeyle harikaydı! Yaklaşık 500 izleyiciyle buluşan oyunumuzda, öğrencilerimizin performansı güne damgasını vurdu.

THE JOINT VENTURE COMPANY OF WONDERS

The performance, on Wednesday 27 November 2013, of Hisseli Harikalar Kumpanyası (The Joint Venture Company of Wonders) at the CKM was, in a word, wonderful! Our students' performance made a great impression on the 500 audience members who came to see our show.

EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ KONFERANSI

Yılda iki defa yapılan L-TEN (Öğrenim ve Teknoloji Değişim Ağı) Konferanslarının beşincisi, 4 Ekim 2013'te, ÜAA'nın ev sahipliğinde gerçekleşti.

EDUCATIONAL TECHNOLOGY CONFERENCE

The L-TEN (Learning and Technology Exchange Network) Conferences are held twice a year. On 4 October 2013 ÜAA hosted the fifth edition of the conferences.

IICS'in Eğitim Teknolojileri Koordinatörü Thomas Johnson tarafından küçük çaplı bir paylaşım toplantısı olarak, sınırlı sayıda katılımcı ile başlatılan L-TEN toplantıları, yoğun ilgi görmesi üzerine üç yıl içinde kapsamlı bir konferansa dönüştü. Konferansın amacı, eğitimde teknolojinin kullanılması ile ilgili konuları tartışmak ve bu alandaki başarılı uygulamaları paylaşmak. 2013-2014 öğretim yılının ilk toplantısı 4 Ekim 2013 Cuma günü, Üsküdar Amerikan Lisesi'nin ev sahipliğinde gerçekleşti. 20 okuldan 60 kişinin katıldığı etkinlikte Bilgi İşlem Direktörleri, Eğitim Teknolojileri Direktörleri, kütüphaneciler ve derslerine teknolojiyi entegre eden çeşitli branşlardan öğretmenler yer aldı.

The L-TEN meetings were started by Thomas Johnson, the IICS Educational Technology Coordinator, as a small-scale exchange meeting with a limited number of participants; but with the high level of interest these meeting received, within a space of three years they developed into a comprehensive conference. The aim of the conference is to discuss subjects related to the use of technology in education and to share examples of good practice in the field. The first meeting of the 2013-2014 academic year was held on Friday 4 October, hosted by Üsküdar American Academy. 60 people from 20 schools participated in the event, including IT Managers, Educational Technology Directors, librarians and teachers from various branches who integrate technology into their lessons.

SUNUM YAPANLAR:

Birkan Kılıç, ÜAA BT Müdürü.
 Karen Lindsay, Robert Kolej Kütüphane Yöneticisi.
 Damon Roberts, ÜAA İngilizce Öğretmeni.
 Thoman Johnson, IICS Öğrenme Koçu.
 Burak Gençay, Eğitim Teknolojileri Direktörü, Bahçeşehir Koleji.
 Fatih Karadağlı, Eğitim-Öğrenim Direktörü, Bahçeşehir Koleji.
 Esat Uğurlu, Globed E-Learning Solutions, Kurucu.
 Burcu Aybat, Eğitim Teknolojileri Koordinatörü, Robert Kolej.
 Metin Ferhatoğlu, IT Direktörü, Robert Kolej.
 Barış Yalçınkaya, Eğitim Teknolojileri Danışmanı.
 Michael Keeper, MEF İlköğretim Okulu Müdürü.

PRESENTERS:

Birkan Kılıç, IT Manager, ÜAA.
 Karen Lindsay, Head Librarian, Robert College.
 Damon Roberts, English Teacher, ÜAA.
 Thomas Johnson, IICS Learning Coach.
 Burak Gençay, Educational Technology Director, Bahçeşehir College.
 Fatih Karadağlı, Education Director, Bahçeşehir College.
 Esat Uğurlu, Founder of GLOBED E-Learning Solutions.
 Burcu Aybat, Educational Technology Coordinator, Robert College.
 Metin Ferhatoğlu, IT Director, Robert College.
 Barış Yalçınkaya, Educational Technology Consultant.
 Michael Keeper, Principal, MEF Elementary School.

Dijital eğitim kapsamında bugün gündeme gelen eğitim teknolojilerinin tarihi aslında çok eskilere dayanıyor. 'Nasıl öğretim' sorusuyla ortaya çıkmış olan eğitim teknolojileri kavramı içerisinde öğrenmeyi geliştirmek için kullanılan her türlü sistem, teknik ve yardım yer alır. Bu bağlamda, eğitim teknolojisi, kısaca öğrenme-öğretme süreçlerinin tasarlanması, uygulanması ve geliştirilmesi sürecidir.

Teknolojinin eğitim ortamlarına girmesiyle birlikte eğitim teknolojisi, eğitimde teknoloji kavramı ile iç içe geçmiştir. Geçmişte öğrenme ortamlarında kullandığımız projektör, radyo, TV, tepegöz bugün yerini akıllı tahtalara, LMS, web 2.0 araçlarına, wireless projeksiyonlara, tabletlere bırakmıştır. Dijital eğitime geçmiş veya planlama sürecinde olan eğitim kurumlarında bugün öğretmenlere artık teknoloji tabanlı öğrenme-öğretme süreçlerinin tasarlanması, uygulanması, geliştirilmesi ve değerlendirilmesinde destek vermek, öğretmenlerle birlikte çalışmak üzere eğitim teknolojileri kadrolaşmaya başlamıştır. '1-to-1' adını verdiğimiz, her bir öğrencinin ve öğretmenin sınıf içinde ve dışında bir cihaza sahip olması projesi, gerek devlet gerekse özel okullarda eğitim teknolojileri alanındaki ihtiyacı giderek artırmıştır. Bu noktada, eğitim teknolojileri uzmanlarının

In terms of digital education, the history of the educational technology that are on the agenda today is in fact very old. Educational technology came about from the question 'how should I teach', and the concept includes every system, technology and support that is used to develop learning. As such, educational technology is in short the process of designing, implementing and developing the education and learning process.

As technology moved into educational environments, the concept of educational technology became combined with technology in education. The overhead projectors, radios and televisions that we used in educational settings in the past have today been replaced by smart boards, LMS, web 2.0 tools, wireless projectors and tablets. Educational establishments that have moved to digital education, or who are in the planning process, have begun establishing educational technology teams in order to support teachers in the design, implementation and development of the technology-based education process and to work together with these teachers. With the project that we call '1-to-1', in which every student and teacher has a device that they can use in and out of class, the needs of both state schools and private schools in the area of educational technology has continuously increased. In this area, the main responsibility of experts in educational technology should be

*Celale Esra Arslan
 ÜAA Bilgisayar ve
 Eğitim Teknolojileri
 Öğretmeni
 Computing and
 Educational Technology
 Teacher*

öncelikli sorumluluğu, teknolojinin bir amaç olarak değil, araç olarak öğrencinin ulaşması hedeflenen amaç doğrultusunda nasıl kullanılacağına yol haritasını öğretmenler için hazırlamak, teknolojinin öğrenmeye olumlu katkı sağlayacak yönlerini ortaya koyarak öğretmenlerle birlikte çalışmak olmalıdır.

Bugün yurtiçi ve yurtdışında iOS, Android ve Windows gibi farklı platformlarda tercihlerini yaparak pilot projeye başlamış veya pilot çalışmayı geride bırakarak '1-to-1' eğitim modelini birden fazla seviyede uygulamaya başlamış, ilköğretim ve lise okulları var. Dijital eğitime geçmek isteyen okullar ise, teori değil, uygulama görmek istiyorlar. '1-to-1' projesi için nasıl bir altyapı hazırlanmalı, öğretmenler nasıl bir mesleki gelişim eğitiminden geçmeli, öğrenciler ve velilerle nasıl çalışmalar yapılmalı, '1-to-1' sınıflarındaki başarılı uygulamalar gibi pek çok konuda paylaşım ihtiyacı var. Biz, eğitim teknolojileri uzmanlarının, eğitim yöneticilerinin ve eğitim teknolojilerini başarılı bir şekilde dersine entegre eden

branş öğretmenlerinin, Üsküdar Amerikan Lisesi'nin ev sahipliğini yaptığı L-TEN ve benzeri toplantılarda sıklıkla bir araya gelmesinin, farklı okul kültürlerinde ve farklı platformlarda başarılı uygulamaların paylaşılması bağlamında oldukça önemli ve faydalı olduğunu düşünüyorum.

to prepare a road map for teachers in which technology is used not as an end in itself but as a means by which students can reach their desired aim, and also to work together with teachers by demonstrating the positive contributions that technology can make in learning.

Today, both in Turkey and abroad, there are various elementary schools and high schools who have chosen their preferred platform, such as iOS, Android or Windows, and who have started or completed pilot projects, implementing the '1-to-1' education model at various levels. Schools who want to move into digital education don't want theory, they want to see practical examples. There is a need to share information on various topics, such as what kind of infrastructure needs to be established for the '1-to-1' project, what kind of professional development teachers should receive, what kind of work should be carried out with students and teachers, as well as examples of good practice in '1-to-1' classrooms. I believe that frequent meetings such as the L-TEN conference hosted by Üsküdar American Academy and similar meetings that bring together people such as us - experts in educational technology, educational administrators and subject teachers who have successfully integrated technology into the classroom - are very important and beneficial in terms of sharing good practice in different school cultures and on different platforms.

BAHÇEDE TIBBİ BİTKİLER

Bu yıl, spor salonu önündeki alana Lise 11 Seçmeli Coğrafya öğrencilerinden Kamil Özdemir, Begüm Karacaoğlu ve İrem Dolu ile birlikte tıbbi bitkiler diktik. Bitkilerimizin gelişimini yıl boyunca takip edeceğiz. Diktiğimiz bitkilerin isim ve işlevlerini şifa olmaları dileğiyle kısaca özetleyelim.

MEDICINAL PLANTS IN THE GARDEN

This year, together with Grade 11 Geography Elective students Kamil Özdemir, Begüm Karacaoğlu and İrem Dolu, we planted medicinal plants in the garden in front of the sports hall. We will study the development of our plants throughout the year. Let us give a brief description of the names and uses of the plants in our garden, in the hope that they will bring us all health.

LAVANTA (LAVNDULA)

Tür: Çalı

Cins: Karabaş Otu

Kullanma Alanları: Aroma tedavisi (bronşit, nezle, ateş, akne, baş ağrısı, saç diplelerinde kaşıntı), bayılma, kalp rahatsızlıkları, ödem, iç huzursuzluk, uykuya dalamama. Ayrıca evlerde hoş koku için kullanılır.

BİBERİYE

Tür: R. officinalis

Cins: Rosmarinus

Kullanma Alanları: Tıp (sindirim sistemi, ciddi alerjik reaksiyonlar, sara krizleri), salatalarda, hoş koku için, ciltteki gözenekleri sıkılaştırmada.

DEFNE (LAURACEAE)

Tür: Akdeniz Defnesi (Laurus nobilis)

Cins: Aurus

Kullanma Alanları: Tıp (kepeklenme, sivilceler, mide ağrısı, gastrit, uykusuzluk, ateş, arı sokması, zehirli hayvan ısırığı, iştah açıcı)

ADAÇAYI

Tür: Ballıbabagiller

Cins: Salvia

Kullanma Alanları: Kurutulmuş adaçayı yaprakları haşlanarak içilebilir ve vücudu güçlendirmede kullanılabilir. Et yemeklerinde de lezzet için kullanılabilir. Şeker hastalarında sinirleri teskin eder. Sindirim sistemine yardımcı olur ve hazımsızlığa iyi gelir.

MELİSA LİMONOTU

(ALOYSIA TRIPHYLLA)

Tür: Ballıbabagiller

Cins: Aloysia olan Melissa Limonotu

Kullanma Alanları: Melissa çayı olarak demlenerek içilir ve yemeklere, içeceklerle koyulur. Kalp ve kan dolaşımını hızlandırır ve

Fatma YÜKSEL
Coğrafya Öğretmeni
Geography Teacher

güçlendirir. Boğaz ağrısı, soğuk algınlığı ve öksürüğe birebirdir, yatıştırır. Hafızayı güçlendirir ve damarları açar.

MERSİN (MYRTUS COMMUNIS)

Tür: Mersingiller

Cins: Myrtus

Kullanma Alanları: Bağırsak hastalıklarına, çocuk ishaline ve dizanteriye karşı iyi gelir, tavuk karası ve çocuklarda ağız içinde oluşan pamukçuk hastalıklarının tedavisinde kullanılır.

LİKAPA YABANMERSİNİ (VACCINIUM CORYMBOSUM)

Cinsi: Vaccinium

Tür: Vaccinium corymbosum

Kullanma Alanları: Çok faydalı bir bitkidir. Kuru meyve ve yapraklarından ishale iyi gelen çay üretilmektedir. Bu çay, idrar yolu enfeksiyonlarına antibiyotik etkisi gösterir. Anti kanserojen ve antioksidan özelliği vardır.

ALIÇ

Cinsi: Crataegus

Tür: Carataegus tanacetifolia

Kullanma Alanları: Kalp hastalıklarına iyi gelir ve kolesterolü azaltır. Kalp için çok yararlı bir bitkidir. Kalp ritim bozuklukları, kalp yetmezliği, kalp krizi sonrası kullanılabilir. 3 hafta alındıktan sonra kan dolaşımı ve beyinde olumlu değişimler görülebilir. Hafızanın güçlenmesini sağlar ve kalbi güçlendirir.

EUCALYPTUS GUNNII

Cinsi: Eucalyptus

Tür: Eucalyptus Gunnii

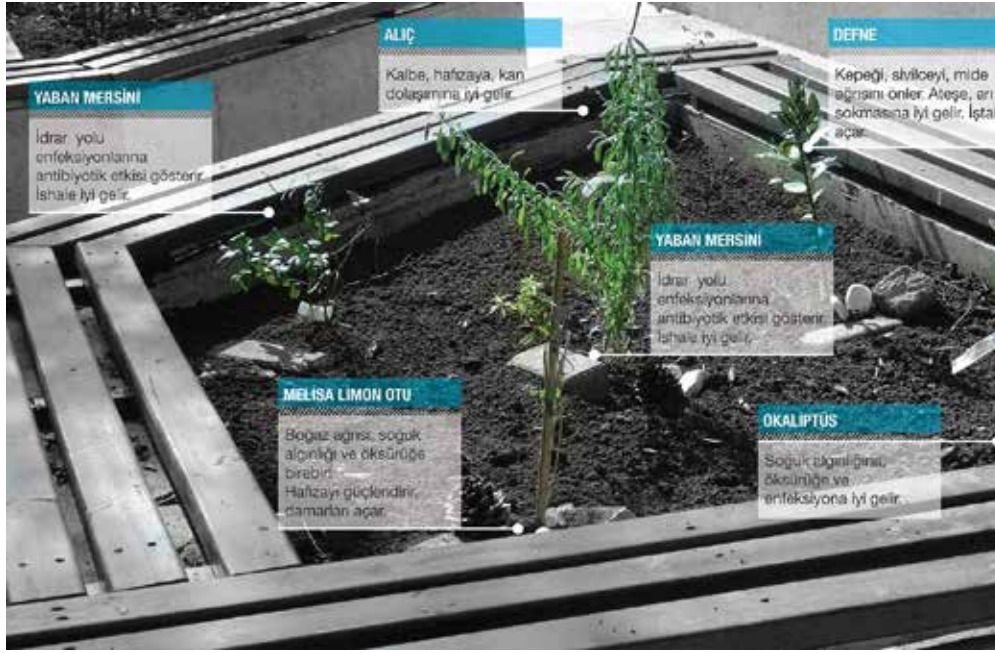
Kullanma Alanları: Çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılır. Yapraklardan çıkan yağ antiseptik olarak kullanılır ve soğuk algınlığına, öksürüğe ve enfeksiyonlara iyi gelir.

ALOE VERA

Cinsi: Aloe

Tür: Aloe Vera

Kullanma Alanları: Bitkinin yaprakları kesilerek içindeki özsuyu çıkarılır. Müshil etkisi vardır. Vücudun direncini artırır ve sindirim sistemini hızlandırır. Cilt bakımında kremlerde kullanılır. Kuru derinin nemlenmesini sağlar ve yanık ağrısını azaltır. Diğer ismiyle 'tıbbi sarısabır' olarak bilinen bitki, kozmetik ve tıp alanında çok sık kullanılır ve yararları da kanıtlanmıştır.

LAVENDER (LAVANDULA STOECHAS)

Family: Lamiaceae

Genus: Lavandula

Uses: Aromatherapy (bronchitis, colds, fever, acne, headaches, itchy scalp), faintness, heart conditions, water retention, anxiety, insomnia. It is also used in homes for its nice scent.

ROSEMARY

(ROSMARINUS OFFICINALIS)

Family: Lamiaceae

Genus: Rosmarinus

Uses: Medicine (digestive system, serious allergic reactions, epileptic fits). Also used in salads, for its nice smell or in skincare to tighten the pores of the skin.

BAY LAUREL (LAURUS NOBILIS)

Family: Lauraceae

Genus: Laurus

Uses: Medicine (dandruff, spots, stomach ache, gastritis, insomnia, fever, bee stings, poisonous bites, to increase appetite)

SAGE (SALVIA OFFICINALIS)

Family: Lamiaceae

Genus: Salvia

Uses: Dried sage leaves can be boiled and drunk as an infusion and can be used to strengthen the body. Sage can also be used to add flavor to meat dishes. Can relieve tension for diabetes sufferers. It helps the digestive system and is good for indigestion.

LEMON VERBENA (ALOYSIA TRIPHYLLA)

Family: Lamiaceae

Genus: Aloysia

Uses: Lemon verbena can be drunk as an infusion or used to flavor to dishes and drinks. It speeds up and strengthens the heart and circulation. It is perfect for soothing sore throats, colds and coughs. It strengthens the memory and widens blood vessels.

MYRTLE (MYRTUS COMMUNIS)

Family: Myrtaceae

Genus: Myrtus

Uses: Intestinal disorders, good for diarrhea and dysentery in children, used in the treatment of night blindness and oral thrush in children.

BLUEBERRY

(VACCINIUM CORYMBOSUM)

Family: Ericaceae

Genus: Vaccinium

Uses: A very beneficial plant. Its dried fruit and leaves can be used to make an infusion that is good for diarrhea. This infusion also has an antibiotic effect on urinary tract infections. It also has anti-carcinogen and anti-oxidant qualities.

HAWTHORN

(CRATAEGUS TANACETIFOLIA)

Family: Rosaceae

Genus: Crataegus

Uses: It is good for heart conditions and reduces cholesterol. A very beneficial plant for the heart. It can be used to help heart rhythm disorders and following heart failure or a heart attack. After three weeks of use, positive changes can be seen in circulation and in the brain. It helps to strengthen memory and the heart.

EUCALYPTUS GUNNII

Family: Myrtaceae

Genus: Eucalyptus

Uses: Used in the treatment of various illnesses. The oil from its leaves is used as an antiseptic and can also help to treat colds, coughs and infections.

ALOE VERA

Family: Asphodeloideae

Genus: Aloe

Uses: The leaves of the plant are cut open to remove the sap inside. It has a laxative effect. It increases the body's resistance and accelerates the digestive system. It is used in skincare creams, moisturizing dry skin and soothing the pain of burns. This plant, which is also known as medical aloe, is frequently used in the fields of cosmetics and medicine and it has proven benefits.

LEMON (CITRUS × LIMON)

Family: Rutaceae

Genus: Citrus

A remedy for all complaints.

Kaynakça / Resources

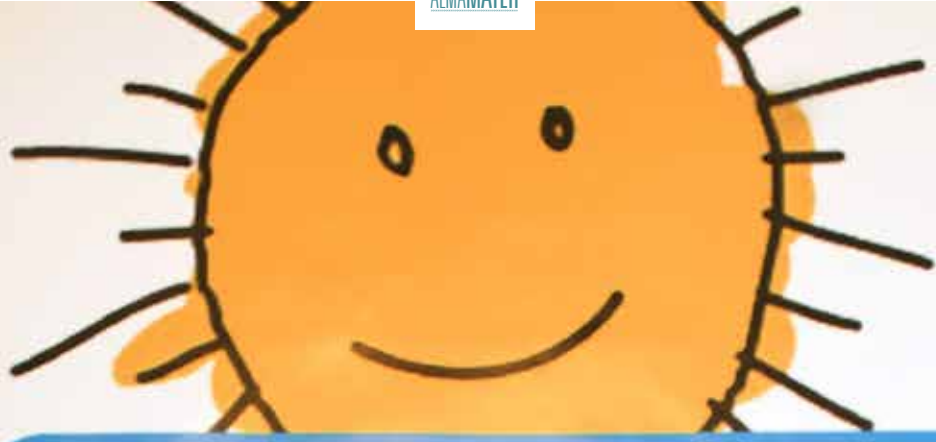
<http://www.beslenmedestegi.com/bitkisel-ilaclar/adacayi-faydalari>

<http://www.rizede.com/rize-urunleri/likapa/26440-likapa-yaban-mersini.html>

<http://www.yabamersini.org/yabamersini-yetistiriciligi.html> <http://www.healthyliving-herbs.co.za/index.php/herb-articles/568-lemon-verbena-aloesia-triphylla-lippia-citriodora>

http://practicalplants.org/wiki/Eucalyptus_gunnii
Mataracı, Tuğrul. Ağaçlar Doğa Severler için Rehber Kitap: Marmara Bölgesi Doğal Egzotik Ağaç ve Çalıları. İstanbul: TEMA, 2002. 124+.

<http://tr.mydearbody.com/sifali-bitkiler/aloe-vera-sarisabir.html>

TOHUM

TÜRKİYE

OTİZM

ERKEN

TEYİM

VAZİYETİ

AYLİN SEZGİN DÜNYAYA BİR TOHUM ATTI

Otizm kelimesini hayli geç duyduk. 2003 yılında, Tohum Otizm Vakfı kurulmasaydı, belki hâlâ yeterince duymamış olacaktık.

PLANTING A SEED IN THE WORLD: AYLİN SEZGİN

It wasn't until recently that we in Turkey heard the word 'autism'. If the Tohum (Seed) Autism Foundation had not been founded in 2003 perhaps we still wouldn't have heard the word enough.

Tohum Vakfı'nın Kurucusu ve Başkan Yardımcısı Aylin Sezgin, ÜAA 1982 yılı mezunu. Onun ve çalışma arkadaşlarının on yıldır verdiği mücadele sonunda çok önemli adımlar atılmış. Hâlâ sorunlar olsa da umut daha ağır basıyor. Bazı insanlar yaptıkları işlerle, attıkları adımlarla süreci hızlandırırlar. Aylin Sezgin onlardan biri. Eğer bugün otizm konusunda fikir sahibiysek, bunu önemli ölçüde ona borçluyuz. ÜAA Alma Mater olarak, Tohum Otizm Vakfı Kurucusu ve Başkan Yardımcısı, mezunumuz Aylin Sezgin ile bir araya geldik.

Otizm ne kadar yaygın bir rahatsızlık? Çocukların yüzde kaç otistik olarak doğuyor?

Aşağı yukarı, yüzde bir gibi bir orandan bahsedebiliriz. Tam oran binde 88.

Nedeni belli mi?

Hayır. Milyonlarca çalışma yapıyor ama nedeninin ne olduğu konusunda kesin bir bilgi yok.

Tohum Vakfı hangi amaçla yola çıktı, esas olarak neyi hedefledi?

Vakıf kurulduktan sonra yaptığımız en önemli şeyin, farkındalık olduğunu düşünüyorum. İlk amacımız buydu: Otizm diye bir rahatsızlık olduğunu insanlara duyurmak.

Birkaç yıl öncesine kadar pek bilinmiyordu, değil mi?

Evet. Hatta, devlet, "bizde otizm yok, olsa insanlar sırada bekler," diyordu. Şimdi, devletimiz otizmin ne olduğunu biliyor. Ama yeterli eğitimcisi yok.

Vakfı ne zaman kurdunuz?

15 Nisan 2003'te...

Birkaç yıl içerisinde devleti bu rahatsızlığın varlığından haberdar ettiniz.

Evet. Biz Milli Eğitim'e gittik, sayılardan bahsettik. Okullarda 150 bin civarında çocuk olması lazım. "Nerede bunlar?" diye sorduk. Yetkililer, "yok," dediler. Kimsenin başvurmadığını söylediler. Aslında otistikler, zihinsel engelli çocuklarla karıştırılıyordu. Gazetelerde, televizyonda gördüğümüz, zincirlere bağlanmış çocuklar bence otistikti.

Siz devlete nasıl önerilerle gittiniz?

Biz, "kısa, orta ve uzun vadeli planlar yapmanız lazım," dedik. Ama devletimiz hep kısa vadede kaldı. Sonra başka başka dernekler kuruldu ve bir platform oluşturuldu.

Bir güç oluşturduunuz...

Evet. İki-üç yıl kadar önce de YÖK Başkanlığı'na ziyaret ettik. Orta vadede üniversite açılmasını, bunun içinde hoca yetiştirmenin gerekli olduğunu söyledik. Şu soruların cevaplarını aradık: Ülkemizde özel eğitimin durumu nedir? Bu konuyla ilgili kaç profesör, kaç doçent var? Kaç üniversite mevcut? Kaç mezun veriyorsunuz? Çocuk sayısı nedir? Öte yandan, Avrupa Birliği'nden fon da aldık. Beş ilde bir pilot çalışma yaptık. Eksikliklerimiz ortaya çıktı: Yedi profesör, on doçent var. Bunların hepsi Eskişehir'de toplanmış. Başka bir yerde yok. "Bölüm açalım," dediler. Ama hemen açamadılar, çünkü bu bölümün tanıtımı yapılmamıştı. Dahası, bu bölüme son yıllara kadar, hiçbir yeri kazanamayan, başarısız öğrenciler geliyordu. Bunlar lisan da bilmiyorlardı.

Devlet eksiklikleri gidermek için neler yaptı?

İyi gibi görünen ama kötü bir uygulamaya gitti. Devlet, "Benim okulum yok, öğretmenim yok, o zaman ben özel eğitim yardımı vereyim. Bir rehabilitasyon merkez açın. Ayda 10 saatlik eğitim ücretini ben karşılayacağım," dedi. Yani, ayda 500 TL karşılığında destek oluyor ve sadece 12 saat eğitim alıyorsunuz. Normal bir çocuk ise 120 saat eğitim alıyor. Biz, "120 saati verin, hiç olmazsa 12 saati de üzerine verin," diyoruz. 150-200 bin kişiye yakın insan, 1600 rehabilitasyon merkezinde ders alıyor. Bunların bir kısmı hiçbir okula gitmiyor. Devlet milyarlarca lira harcıyor ama oralarda nasıl bir eğitim verildiğini kimse denetlemiyor.

Siz aslında devlete bir model oluşturduunuz, değil mi?

Evet. Şöyle söyleyebilirim: Biz bu okulu kurduk, çünkü devlet eğitimle bu çocukların bir yere geleceğine inanmıyordu. Model oluşturup bunu devlete göstermek zorundaydık. Bunu yaptık.

Peki, yavaş yavaş da olsa, tünelin ucunda bir ışık görebiliyor muyuz?

Tabii. Bir kere, her daim Bakanları ziyaret ediyoruz. Platformla birlikte baskı grubu oluşturmaya çalışıyoruz.

Ama hâlâ sorunlar var...

Evet. Örneğin, devletin kurduğu rehabilitasyon merkezleri 12 saatlik dersanelerdir. Devlet normal eğitimde dersaneyi onaylamıyor. Özel öğretimde niye onaylıyor? Biz devletten dersaneleri okullarını istiyoruz. Ama iyiye giden şeyler var. Her yıl, daha fazla özel eğitim kurumu açılıyor. Daha fazla insanı, hakları konusunda bilgilendiriyoruz. Her yıl daha fazla öğrenci yurtdışına doktora gidiyor.

Sizin uygun bulduğunuz, ABD'deki sistemin özellikleri neler?

ABD'deki ücret 95 bin dolar. 90 bin doları devlet veriyor, 5 bin doları okul karşılıyor. Bir fundraising yapıyor. Biz de her sene eksi bütçeyle başlıyoruz. Fon ve kaynak bulmaya çalışarak eksikimizi kapatıyoruz.

Peki, şu anda devletin cephesinde durum ne?

Devletin OÇEM (Ostistik Çocuklar Eğitim Merkezi) adlı kuruluşu bulunuyor. Sekizinci sınıf sonuna kadar okuttuğu 2 bin 66 çocuk var. Çok az. Çünkü bu kuruluşlardan sadece 35 tane açmış. Her ile bir tane bile düşmüyor. Ben, İstanbul'da 2-3 bin çocuk sıra bekliyor diye biliyorum. Türkiye'de 150-200 bin otistik çocuğun sadece 7 bini eğitimli.

Tedavi nasıl yapılıyor?

Veri analizi yapılıyor. Ostistik çocuklarımızın hedefleri var, çalışacak programları var. Aldığımız know how bu zaten. Hedef seçiliyor, programına konuluyor. Beş on dakikada bir yukarıda 'timer'lar çalışıyor. Çocukla ilgili not alıyorsunuz. '100 defa gözüme bak, dedim, baktı' gibi. Ya da, 'Okuma parçasındaki soruların yüzde 80'ini yaptı. Matematik işlemlerinde bir basamaklı toplamları yaptık' gibi. Sonuç olarak, gayet objektif, matematiksel veriler çıkıyor. Ayrıca, gülebilir, anlamsız sesler çıkarabilir. Bunlar istenmeyen davranışlardır. Artılar ve eksiler konur. Çocuklarla kontratlar yapılır. Bu çocuğa falan filan kontratları yapıyoruz. Başarılı çocuklara ödül veriyoruz. Benim oğlum Cem de otistik bir çocuk. İkiz kardeşi Alman Lisesi'nde okuyor. Cem'in kontratları var. Sabahleyin buraya geliyor, ödevini teslim ediyor, onun karşılığında bir ödül kazanıyor. Ödül olarak değişik şeyler oluyor. Bu bateri çalmak da olabilir, sevdiği bir yiyecek de...

Tüp bebek yapanlarda otizm daha mı çok görülüyor?

Ben tüp bebek tedavisinin bununla ilgili olduğunu düşünüyorum. Bu tür bebeklerde, daha fazla engellilik durumu görünmeye başladı. Tüp bebek yapıldıktan sonra, düşmesin diye bir iğne verirler. Anneye yapılır. Düşüğü engeller. Düşüğü engellemek şu anlama gelir: Doğal yöntemle doğum yapıldığında, annelerin engelli çocukları varsa onlar düşük sonucunda atılır. Ama tüp bebekte iğneyle o bebek vücutta tutulabiliyor.

Sizin tedavi anlayışınızda nasıl bir farklılık var?

Şu anda, devletin rehabilitasyon merkezine gittiğiniz zaman, çocuğunuza önce renkleri ayırt etmeyi öğretirler, sonra resimlerin isimlerini... Daha iyisi, okuma ve matematik öğretirler. Bu arada çocuk atlar, hoplar, yıklar, döker. Kontrol altında değildir. 'Dur dedin mi durmuyor, bekle dedin mi beklemiyor.' Ben onunla bir markete gidemiyorsam, bir restorana gidip oturamıyorsa, haydi yatağa dediğimde yatıramıyorsa, renkleri bilmesi neye yarar ki?

Size dönsek. Herhangi bir çıkarınız yok. Size parasal bir karşılık da ödenmiyor. Niye bu işe girdiniz?

Neden girdim, ben de bilmiyorum. Çok çılgınca bir şey. "Birilerinin yapması lazım." diye düşündüm. Ben, kendimi şöyle rahatlatıyorum: Cem, bana bu işi yapmam için görev gibi geldi.

TOHUM VAKFI ÖZEL EĞİTİM OKULU

- Okulda yürütülen özel eğitim sistemleri, başta ABD olmak üzere pek çok ülkede yaklaşık yarım yüzyıllık geçmişe sahip olan Uygulamalı Davranış Analizi (Applied Behavior Analysis) modeline dayalıdır.
- Uygulamalı Davranış Analizi modeline dayalı eğitim hizmetleri, ABD'de bulunan Princeton Çocuk Gelişimi Enstitüsü'nden alınmıştır.
- PCDI, ABD'de otizmliler için üç yaşından önce eğitime başlayabildiği ve yarısından fazlasının normal bir okula geçiş yapabildiği nadir kurumlardan biridir.

THE TOHUM FOUNDATION SPECIAL EDUCATION SCHOOL

- The special education systems followed at the school are based on the Applied Behavior Analysis model, which has a history of almost half a century in many countries, particularly the USA.
- The education services based on the Applied Behavior Analysis model were taken from the Princeton Child Development Institute (PCDI) in the USA.
- The PCDI is one of the rare organizations that enable autistic children in the US to begin their education before the age of three, and allow over half of these children to continue in a normal school.

EĞİTİM PROGRAMLARININ ÖZELLİKLERİ

- Gün boyunca, eğitimlerdeki her çocuğa bir eğitimci, her dört eğitimciye bir danışman rehberlik eder.
- Uygulamalı davranış analizi modeli, profesyonelce, veriye dayalı ve kapsamlı olarak uygulanır.
- Eğitim programları ve uygulamaları, her yıl PCIDI uzmanlarınca değerlendirilir.
- Personele eğitim verilir.
- Otizmli çocuklar için çok önemli iki alan olan iletişim ve sosyal etkileşim alanlarına büyük ağırlık verilir.
- Çocukların performanslarını değerlendirmek için veri toplanır. Ailelere düzenli aralıklarla eğitim verilir.

CHARACTERISTICS OF THE EDUCATION PROGRAMS

- Throughout the day every student is guided by one teacher, and every four teachers by one counselor.
- The Applied Behavior Analysis model is practiced in a professional, data-driven and comprehensive way.
- The education programs and practices are evaluated by PCIDI experts every year.
- Staff members receive professional training.
- Priority is given to communication and social interaction, two areas that are very important for autistic children.
- Data is collected to evaluate children's performance.
- Education is regularly given to families.

Aylin Sezgin, the foundation's founder and vice president, graduated from ÜAA in 1982. After ten years of hard work, she and her colleagues have made some very important headway. Although problems remain, it is hope that prevails. With the work they do and the steps they take, some people speed up the process. Aylin Sezgin is one of those people. If today we in Turkey are aware of the topic of autism, we owe this mainly to her. ÜAA Alma Mater met with ÜAA graduate and Founder and Vice President of the Tohum Autism Foundation, Aylin Sezgin.

How widespread is autism? What percentage of children are born autistic?
We can speak of a level of around one percent. The exact figure is 0.88 percent.

Is the cause known?
No. Millions of studies have been carried out but there is no concrete information on the causes.

Why was the Tohum Foundation established? What were the fundamental aims?
I think that after establishing the foundation, the most important thing we have done is raise awareness. This was our main aim: To inform people that there is a disorder called autism.

Is it true that a few years ago autism wasn't very well known?
Yes. In fact the state would say "there is no

autism in Turkey, if there were people would be queuing up [for benefits]." Now the state knows what autism is. But there aren't enough educators on the topic.

When did you establish the foundation?
On 15 April 2003...

Within a few years you made the state aware of the existence of this disorder.
Yes. We went to the Ministry of Education, we spoke of the figures. There must be around 150,000 children [with autism] in schools. We asked "Where are they?" The authorities said "there aren't any." They said that nobody had applied [for support]. In fact autistic children were confused with mentally disabled children. I think that the children that we have seen chained up in newspaper and television reports were autistic.

What kind of suggestions did you take to the government?
We told them that they needed to make short, medium and long-term plans. But the government has always stayed with the short term. Then other associations were formed and a platform was created.

You created a group with power...
Yes. About two or three years ago we visited the Council of Higher Education. We said that in the medium-term a university department should be opened and that to do this, teachers needed to be trained. We asked for their responses to the following questions: What is the situation of special education in our country? How many professors, how many

academics are there in this field? How many universities have departments in this field? How many people graduate from these departments? What is the number of children with autism? On the other hand, we also received funds from the European Union. We carried out a pilot project in five provinces. We discovered our shortcomings: We have seven professors, ten associate professors; all of them are in Eskişehir. There are none anywhere else. “Let’s open a department,” they said. But they couldn’t open it straight away, because the department hadn’t been publicized. What’s more, until recently it was only students who had not been accepted anywhere else that came to the department. They didn’t even know any foreign languages.

What has the state done to overcome these shortcomings?

They opted for a practice that appears positive but is in fact negative. The state said, “I have no schools, no teachers so I’ll give special education support. Open a rehabilitation centre and I will meet the costs of 10 hours of teaching per month.” In other words, for 500 TL of support you receive only 12 hours of education per month. A normal child receives 120 hours of teaching per month. We say, “Give those 120 hours at least, and give those 12 hours as extra.” Around 150,000 to 200,000 people take classes in 1600 rehabilitation centers. Some of them do not go to school at all. The state spends billions of lira but no one assesses what kind of education is given there.

Is it true that you provided the state with a model?

Yes. Let me put it like this: We set up a school, because the state didn’t believe that these children would achieve anything with education. We had to create a model and show it to the government. We did this.

And so, even if it is a slow process, can we see a light at the end of the tunnel?

Of course. First of all, we regularly visit the Ministries. We are trying to create pressure groups with the other members of the platform.

But there are still problems...

Yes. For example, the rehabilitation centers established by the state are 12-hour study schools. The state doesn’t recognize these schools within the normal education system, so why do they recognize them for special education? We want the state to turn these study schools into regular schools. But there are some things that are going in the right direction. Every year, more special education institutions are opened. We inform more and more people about their rights. Every year more students go abroad to study for doctorates in the field.

You think the American system is a good model. What are its characteristics?

The cost in the USA is 95,000 dollars. The state gives 90,000 dollars, 5,000 dollars are provided by the school. Fundraising events are held. But we start each year with a negative budget. We try to find funds and resources to make up what is missing.

So what is the current situation with the state?

The state has an organization called OÇEM (Autistic Children’s Education Center). They provide education until the end of Grade 8 to 2066 children. This number is very low. Only 35 of these centers have been opened; this isn’t even one for every province. I know that in Istanbul 2,000-3,000 children are waiting for a place. Only 7,000 of 150,000 to 200,000 autistic children in Turkey receive education.

How is autism treated?

Data analysis is carried out. Our autistic children have aims; they have programs that they follow. This is the know-how that we have received. An aim is determined and a program is drawn up accordingly. Every five or ten minutes the ‘timers’ ring. You take notes about the children. Such as, ‘I said to look in my eyes 100 times and he did.’ Or, ‘He completed 80% of the questions from the reading test. In mathematics we carried out single-digit additions.’ Consequently we come up with very objective, mathematical data. But they might also laugh, or make meaningless noises. These are undesirable behavior patterns. They receive pluses and minuses. Contracts are drawn up with the children. We do a contract on such and such a topic with this child. We give rewards to successful children. My son Cem is autistic. His twin studies at the German High School. Cem has contracts. Come here in the morning, deliver your homework; if he does this he receives a reward. These rewards can be different things. It might be playing the drums, or a food that he likes...

Is autism seen more frequently in test-tube babies?

I think that there is a relationship between IVF and autism. Higher levels of disability have begun to be seen in test-tube babies. After IVF treatment an injection is given to the mother prevent miscarriage. Preventing miscarriage means this: When a baby is conceived naturally, if the mother is carrying a disabled child she will often miscarry. But with the post-IVF injection, she can carry that baby to term.

In what way is your understanding of treatment different?

At the moment, when you go to the state’s rehabilitation center, first they teach children how to distinguish colors, then the names of the colors “... Even better than this, they try to teach reading and mathematics. During the classes children are jumping around, knocking things over. They are not under control. ‘When you say stop they don’t stop, when you say wait they don’t wait.’ If I can’t go with him to a supermarket, if I can’t go to a restaurant and sit down, if I can’t get him to go to bed when I tell him to, what is the use of him knowing the names of colors?

If we could go back to you for a moment. You don’t benefit from this at all; you don’t receive any financial payment for what you do. Why did you decide to do this?

I don’t even know myself why I decided to do this. It was a crazy decision. I thought, “Somebody has to do this.” I comfort myself by telling myself this: Having Cem, I felt that doing this job was my duty.

ÜAA ÖĞRENCİLERİNDEN SOSYAL SORUMLULUK PROJELERİ

Her yıl olduğu gibi, 2013-2014 öğretim yılında da Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencileri sosyal sorumluluk konusunda yoğun bir şekilde çalışmayı sürdürüyor. İrili ufaklı pek çok projede, başta Sosyal Yardım Kulübü olmak üzere, Öğrenci Birliğimiz ve tüm öğrencilerimiz gönül gönüle çalışıyor.

ÜAA STUDENTS' SOCIAL RESPONSIBILITY PROJECTS

Once again, in the 2013-2014 academic year Üsküdar American Academy students have again been busy carrying out their social responsibility projects. All of our students, headed by the Social Service Club and the Student Association, put their heart and soul into various projects big and small.

Yeni yıl yaklaşırken sosyal yardım projelerimiz de ivme kazandı. 14 Aralık 2013 Cumartesi günü, Mecidiyeköy'de down sendromlu çocukların işlettiği Down Kafe'de Sosyal Yardım Kulübü'nün 17 öğrencisi, down sendromlu çocuklara bir yılbaşı partisi verdi. Öğrencilerimiz, kafeyi, yılbaşı için süslediler, oradaki çocuklarla hoşça vakit geçirdiler, yemek yediler, birlikte aktivitelerde bulundular. Bir başka yılbaşı partisi ise 21 Aralık Cumartesi günü okulumuza gelen Çevrikalfa İlköğretim Okulu öğrencileri için düzenlendi. Önce konuk öğrenciler güzel bir konser verdi. Öğrencilerimizin büyük ilgi ve coşkuyla izlediği performansın ardından oyunlar oynandı, yeni yıl pastası kesildi. Konuk öğrenciler yeni yıl hediyelerini açarken yüzlerinde yeni yıla dair bin bir umut, heyecan ve mutluluk vardı.

As the New Year approached, our social service projects gained momentum. On Saturday 14 December 2013, 17 students from the Social Service Club threw a New Year's party for children with Down's Syndrome at Down Café in Mecidiyeköy, which is run by young people with Down's syndrome. Our students decorated the café for the New Year, and enjoyed the party together with the children there, eating food and taking part in various activities together. Another New Year's party was held on Saturday 21 December, this time on our school campus, for students of the Çevrikalfa Elementary School. The party began with a wonderful concert performed by the guest students.

After the performance, which our students watched with great interest and enthusiasm, games were played and the New Year's cake was cut. As our guests opened their New Year's presents, their faces revealed their excitement, happiness, and their many hopes for the coming year.

GENÇ EĞİTİM KOÇLARI

Hattat Rakım Ortaokulu'nun başarılı olmalarına rağmen Anadolu Liseleri sınavlarına hazırlanma olanağı bulamayan öğrencilerine, sınav sürecini kısa bir süre önce geride bırakmış olan Hazırlık sınıfı öğrencilerimiz destek veriyor. Hattat Rakım'da bir sınıf oluşturuldu. Üsküdar Amerikan Lisesi Hazırlık sınıfı öğrencileri bilgisayar bağlantısıyla bu sınıftaki kardeşlerine özel ders veriyor, sınava hazırlanmalarına yardımcı oluyor. Bu süreçte, Üsküdar Amerikan veli ve öğrencilerinin desteğiyle oluşturulan kütüphanedeki çok sayıda kitabı da kullanabiliyor Hattat Rakım öğrencileri. Hedef ortak: Bilimsel düşünme gücüne sahip gençler yetiştirmek, daha iyi bir gelecek, daha mutlu yarınlar. Bu projenin gerçekleşmesinde 10. sınıf öğrencimiz İdil'in babası, velimiz Cem Uğurnal'ın ve Yusuf Ahmet Kulca'nın çok emeği var.

YOUNG TEACHING COACHES

Our Prep students, who only recently left the exam process behind them, offer their support to students of Hattat Rakım Elementary school who, despite being successful students, do not have the financial means to carry out the necessary preparations for the High School exams. A classroom was set up in Hattat Rakım, from which ÜAA Prep students give private lessons to their friends from Hattat Rakım via a computer connection, helping them to prepare for the exams. During this time, the Hattat Rakım students can also make use of the many books in the library set up with the support of students at Üsküdar American Academy and their parents. The aim is a shared one: To educate young people with the ability to think scientifically and to provide a better future and a happier tomorrow. Cem Uğurnal, father of Grade 10 student İdil, and Yusuf Ahmet Kulca made a great contribution to establishing this project.

Ümit Türüdü ŞEN

MÜZİKLE VE SANATLA, YARINLARA UMUTLA!

Ama aydınlıklar sadece ders çalışmakla gelmez. Sanat, resim, müzik de çok önemli. Hattat Rakım'ın bir konferans salonu yok. Etkinlik yapılacağı zaman spor salonuna beyaz plastik sandalyeler konuluyor. Küçük öğrenciler salonun bir köşesindeki küçük sahne sergilemeye çalışıyor performanslarını. Üsküdar Amerikan Lisesi Öğrenci Birliği ve Sosyal Yardım Kulübü ile öğretmenleri bu konuda da kardeş okula destek vermeye karar verdi. Hattat Rakım'ın öğrencileri, bu öğretim yılında gösterilerini keyifle ve gururla sahneleyebilecekleri güvenli ve güzel bir sahneye kavuşacak. Bunun yanı sıra, ikinci dönemin başından itibaren Hattat Rakım öğrencilerini okulumuzda konuk edeceğiz. Öğretmen ve öğrencilerimiz onlarla müzik ve resim çalışmaları yapacaklar. Üsküdar Amerikan Lisesi'nin geleneksel Mayıs Günü'nde de bu ortak çalışmaların sonucunda ortaya çıkan çalışmalar sergilenecek. Bu projeye Emaar Türkiye destek veriyor. Şirketin Genel Müdür Yardımcısı ve aynı zamanda 1984 İzmir Amerikan Koleji mezunu Ümit Türüdü Şen, "Biz Amerikan Kolejililer için okulda başlayan sosyal hizmet bilinci, sonrasında bir yaşam biçimi haline alır. Sadece başarılı değil, aynı zamanda iyi vatandaşlar ve iyi insanlar yetiştirme ilkesini mezun olduğum ACI'nın şu sloganı en güzel şekilde açıklıyor sanırım: 'Öğrenmek için katıl, hizmet için ayrıl' (Enter to Learn, Depart to Serve). Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencilerinin geleceği kültür ve sanatla aydınlatmaya yönelik bu projeye destek verebilmekten büyük mutluluk duyuyoruz," dedi.

TOWARDS A HOPEFUL FUTURE WITH MUSIC AND ART!

But a brighter future is not only created by studying. Art and music are also very important. Hattat Rakım does not have an auditorium and when an activity is held, white plastic chairs are set out in the sports hall. The young pupils try to put on their performance on the tiny stage in the corner of the sports hall. Together with their teachers, the Üsküdar American Academy Student Association and Social Service Club decided to offer further support to their sister school in this area. This academic year, the students of Hattat Rakım will receive a wonderful and safe stage on which they can proudly and happily perform their shows. At the beginning of the second semester, we will also invite the students of Hattat Rakım to our school and our teachers and students will carry out music and art projects with them. The works produced in this joint activity will be exhibited at Üsküdar American Academy's traditional May Day event. This project is supported by Emaar Turkey, and speaking of the project, the company's Deputy General Manager and 1984 graduate of the American Collegiate Institute, Ümit Türüdü Şen, said: "For those of us who studied at the American Colleges, the awareness of social service that we first develop at school then becomes a lifestyle. I believe that it is the following slogan of ACI that best describes the principle of bringing up students not just to be successful but also to be good citizens and good people: "Enter to Learn, Depart to Serve." We are very happy to be able to offer our support to this project of Üsküdar American Academy students, which aims to brighten the future with culture and art."

MARS'A İNEN İLK ÜSKÜDARLI

Bir önceki yıl Mars'a inen robot laboratuvar Curiosity'nin (Merak) en kritik bölümü olan radar iniş sistemlerini, NASA'da çalışan genç Türk mühendis Ahmed Akgiray (ÜAA'01) tasarladı.

THE FIRST ÜSKÜDAR GRADUATE TO LAND ON MARS

While working as a NASA engineer, Üsküdar graduate Ahmed Akgiray (ÜAA'01) designed the critically important radar landing systems of the robotic laboratory Curiosity that landed on Mars previous year.

Bir önceki yıl Mars gezegenine inip su ve yaşam izleri arayan dev robot Curiosity'nin (Merak) en kritik bölümü olan radar iniş sistemlerini, NASA'da çalışırken genç Türk mühendis Ahmed Akgiray tasarladı. 400 milyon dolarla başlayıp 2,5 milyar dolar gibi uçuk bütçelere ulaşan bu stresli Mars görevindeki bilim insanları, robot laboratuvarın öncekilere oranla bir hayli büyük olması nedeniyle, eski iniş sistemleriyle Mars'ın kızıl toprağına gömüleceğini hemen anladılar. Milyarlarca kilometre ötede, bir tonluk robotun kendi kendine yüzeye inebilmesi gerekiyordu. İşte projenin belki de en zorlu kısmı, bir yandan doktora yapan, bir yandan evlilik planları içindeki genç mühendis Ahmed Akgiray'ın omuzlarına kalacaktır. NASA'nın Kaliforniya'daki ünlü JPL (Jet Propulsion Laboratory) bölümünde çalışarak, üç yılda, Dolly adını verdikleri yepyeni bir radar iniş sistemi geliştiren Akgiray'ın, bizzat kendi elleriyle ürettiği 6 tane parça halen Mars yüzeyinde dolaşiyor. NASA'daki bu zorlu görevinden başarıyla çıkan ve efsane teknoloji okullarından California Institute of Technology, nam-ı diğer Caltech'te ders veren Akgiray, eşi ve iki çocuğuyla geçen ay Türkiye'ye dönüş yaptı. Artık Özyeğin Üniversitesi'nde genç mühendisler yetiştirecek Ahmed Akgiray'a, ayağındaki Mars tozuyla NASA'da çalışmayı ve başarısını sorduk.

The previous year the giant robot Curiosity landed on Mars to look for water and traces of life; the robot's critically important radar landing systems were designed by young Turkish engineer Ahmed Akgiray while working for NASA. Scientists working on this stressful Mars mission, with sky-high budgets ranging anywhere from 400 million to 2.5 billion dollars, quickly realized that as today's robotic laboratories are much bigger than previous versions, the old landing systems would sink into the red sands of Mars. What they needed was a one-ton robot that could, millions of miles away, land on the surface by itself. And this task, perhaps the most difficult part of the project, was to fall on the shoulders of young engineer Ahmed Akgiray, who was also in the middle of his wedding preparations. Akgiray worked in NASA's California JPL (Jet Propulsion Laboratory) department for three years, developing a brand-new radar landing system that they named Dolly; six parts that he produced with his own hands are still on the surface of Mars. Akgiray, who successfully completed his difficult task in NASA before teaching at the legendary California Institute of Technology, a.k.a. Caltech, returned to Turkey last month along with his wife and two children. Fresh back from his NASA experience, we asked Ahmed Akgiray, who will now train young engineers at Özyeğin University, about working at NASA and about his professional success. (continued p.37)

Ne zaman ve nerede doğdunuz, NASA'daki göreviniz neydi?

1983 yılında, İstanbul Erenköy'de doğdum. En son ABD'deki Caltech'te görev yapıyordum ve dersler veriyordum. Geçen yıl NASA-JPL'de uzay uçuş projesi Mars Bilim Laboratuvarı'nda (MSL), popüler adıyla Curiosity'de mikrodalga başmühendisi olarak görev yaptım. Bu projede çok kritik bir bölüm olan iniş radarının 'Transmit/Receive Module' denilen parçalarından yaklaşık 30 tane ürettim. 6 tanesi şu an Mars'ın yüzeyinde. Özetle Mars görevinde RF/Mikrodalga Başmühendisi görevindeydim.

Kaç yıldır Amerika'dasınız ve kaç yıldır bu işi yapıyorsunuz? Curiosity projesindeki işinizin önemi nedir?

ABD'ye 2001'de liseden sonra gittim. Üniversite ve master derken, evlilikle birlikte çalışmaya başladım. İlk iş başvurumu NASA JPL'e yaptım. Burada RF/Mikrodalga Mühendisi olarak Radar Science & Engineering bölümünde, üç yıl Curiosity'nin iniş sistemleri üzerine çalıştım. Curiosity'nin iniş sistemi öncelilere göre çok farklı, sıradışı, yenilikçi olmak durumundaydı ve riskliydi. Çünkü bir tona yakın ağırlığıyla böyle aracın kendi kendine bir gezegene inmesini sağlamak daha önce denenmemiş bir şeydi. Bu riskler yüzünden bu inişe "7 dakikalık terör" diyenler vardı.

ABD'ye gidişiniz öncesinde okul hayatınız nasıldı? NASA'ya girmek gibi bir hedefiniz var mıydı?

Öğrencilik yıllarında öyle süper bir öğrenci olduğumu söyleyemem. İlkokulu devlet okulunda, Erenköy'de okudum. İlkokulda birinci sınıfın ilk ayında her gün ağlamışım. Dedem sağ olsun, okulun dışında, duvarın üstünde oturup beklermiş beni. Ben camdan onu görürdüm, ağlamam öyle dururdu. Sen bir ay ağla, sonra bugün 30 yaş geçtik hâlâ okuldayız. İlkokulu bitirince sınıva girdim ve Üsküdar Amerikan Lisesi yılları geldi. Yedi güzel yıl bana gerçekten çok şey kattı. Lisede notlarım süper değildi, ama yurtdışı eğitim konusunda sürekli ufkunuzu açık tutan bir yer. Ama ben yurtdışını pek istemiyordum.

ABD'deki Syracuse Üniversitesi'nin başvurusunda son gündü ve bir anda aileme, ben gidiyorum, dedim. Mühendislik ve radyo-dalga mühendisliğini seçtim. O günlerde ben NASA'da çalışırım diye bir fikrim yoktu ve 2002 yılında ABD'de üniversiteye başladım. Burslu okuyorsunuz, başarılı olursanız, ABD'de önünüz açık. NASA veya uzayla ilgili bir iş yapacaksanız mühendislik ve doğa bilimlerinin neredeyse her alanından NASA'ya ilerleyebilirsiniz. Uzay konusuna meraklıysanız bu işin merkezi kuşkusuz ABD ve NASA. Ama Boeing, Lockheed gibi yine devlete çalışan özel uzay kurumları da var.

NASA'da işe girmek zor mu? Sizi en çok ne zorladı?

NASA JPL'de Mars projeleri, hatta uçuşlu (flight) projeler insanların genellikle koşarak gittikleri projeler değildir. İnsanların üzerinde çok ciddi teknik zorluklar ve bütçe baskısı oluyor. İkincisi, kamuoyunda çok yüksek görünürlüğü olan projelerde baskı daha da katlanıyor. Mars Science Laboratory (MSL) gibi projelere, bu nedenle insanlar bir kere daha düşünür de girerler. Ayrıca, her birimde sürekli omuzlarınızın üzerinden sizi gözleyen yöneticiler vardır. Geliştirdiğimiz bu iniş sistemini daha önce yapan yok. X dolara planlanmışsa bir bakıyorsunuz 3X'e çıkıyor. ABD Kongresi, kamuoyu ayaklanıyor.

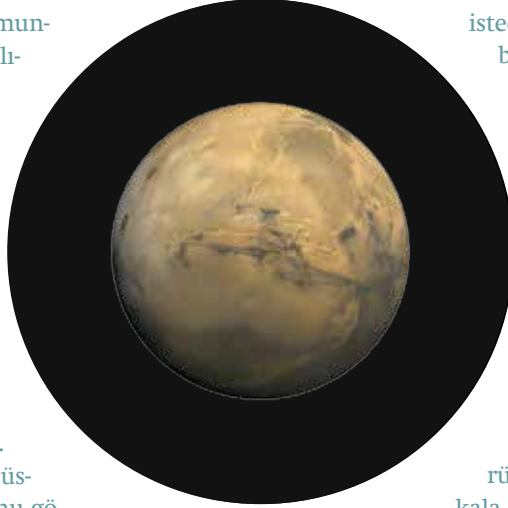
Ama bunlar normal, hiç yapılmamış bir şey yapıyorsun. Ben JPL'de işe girerken, iki tam işgünü beş grupla mülakat yaptım. Çok sıkı görüşmeler oluyor. İlk gün JPL'in yemekhanesinde mülakat yaptığımız kişiyle öğlen yemeğe beraber indik. JPL'in yemek tepsileri yamuk şeklinde, trapezoit. Yemeği aldık, tepsiyi bir tuttum, üstünde dolu makarna ve sosu var, hepsi döküldü, her şey kırıldı. Herkes bana bakıyor. Takım elbisemin üzerinde kocaman bir domates sosu lekesi. Sonra, neyse oturduk, beni teselli ediyor, kafana takma, diyor. Ben ne diyeyim derken, "Ne yapalım, bu da iz bırakmanın farklı bir yolu," diyebildim. Neyse, JPL'deki beş gruptan dördü, "bizimle çalış," dedi. Ben de radar bölümünü seçtim ve işe başladım. Çok zorlu bir görev olsa da ve hayatımız tam koşuşturma içinde geçse de şikâyet etmedim. Bir sürü şey öğrendim ve kendi isteğimle devam ettim. Küçükken uzaya merak vardı tabii. Ama ben NASA'ya girerim, ortalığı yakar yıkarım durumunda bir öğrenci değildim. İnsan olarak da çok iddialı konuşan biri değilim galiba. Biraz daha sessiz sakın takılan bir halim var. Cornell'deyken ne yapmak istediğimi biliyordum. Ne tarz işler yapabileceğimi biliyordum. Bunun üzerine NASA'da çalışmak çok zevk aldığım bir şey oldu.

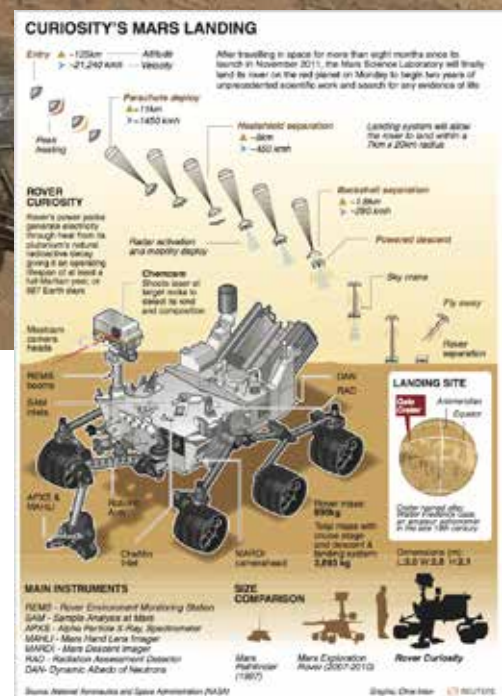
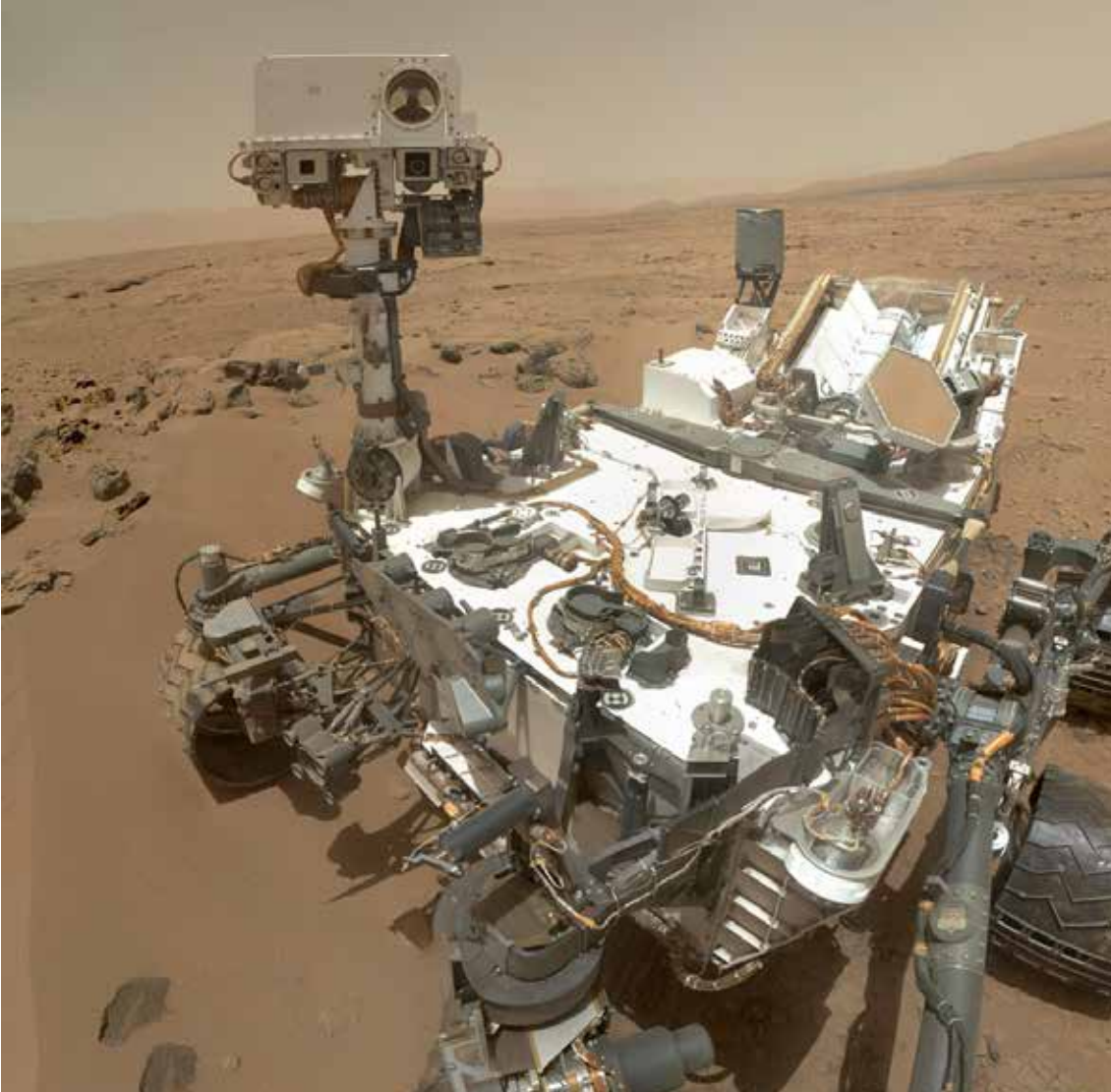
Curiosity'de tam olarak neyi geliştirdiniz?

Curiosity'nin Mars'a tamamen insansız, kendi kendine inmesi lazımdı. Tüm bu süreci iniş bilgisayarı ve radar sistemi denetliyor. Curiosity'nin de içinde olduğu, back-shell dediğimiz bölüm önce paraşütle yavaşlıyor. Bizim radar ve diğer sensörlerle yeri görüyoruz. Biz Target Lock deriz, hedef kitlendi mi, yeri görüyor mu, hangi açıdan görüyor? Bilgisayar karar verip, bir kilometre kadar kala back-shell'deki küçük roketleri ateşleyip, tam yüzeyden yukarıda kendini dengeliyor. Ardından Curiosity, back-shell'deki yerinden ayrılıp vinçli halatlarla yüzeye indirildi. Niye böyle indirdik, çünkü roketlerle direkt indiğinde çok toz kaldırıyor. Bu sefer hassas parçaların içine toz girebilirdi. Bizim geliştirdiğimiz sisteme hayat veren temel sebep budur. Aracın hem büyük hem de hassas olması nedeniyle radarla ince bir iniş yapılması gerekiyordu. Curiosity yüzeye inince makaslarla halatları kesti ve radarın olduğu back-shell sistemi Curiosity'den uzaklaşıp intihar etti. İşte yüzeydeki bu radarın üzerinde her biri elimde günlerce, saatlerce çalıştığımız parçalar vardı, şimdi Mars yüzeyinde duruyorlar. Mars'a giden bir araçta Türk olarak, eli değmiş, parça üretmiş, belki ilk benim NASA'da. Ama NASA'da çalışan ve yıllardır emek veren çok isim var. Hakkını yememek lazım. Ne ilkim ne sonum diye düşünüyorum.

Türkiye'ye neden dönüyorsunuz? NASA ile çalışmalar sürececek mi?

Geçen yıl Mars'a başarılı inişin ardından JPL Caltech'te çalışmaya devam ediyordum. Kızım Zeynep artık okul çağına geliyordu ve bir de oğlumuz oldu. Ben 12 yıldır ABD'deyim. Türkçeleri çok iyi ama aralarında bile artık İngilizce konuştuklarını görünce, eşimle Türkiye'de büyümelerini istedik. Eylül'de döndük, bu yıl Özyeğin Üniversitesi'nde lisans ve lisansüstü dersler vereceğim. Ama Caltech ve JPL ile ilişkilerimiz sürüyor. Ayrıca, aile şirketimiz Bimeks'te de yönetim kuruluna girdim, orada da son olarak Electro World'ün satın alma sürecine katkıda bulundum.

When and where were you born? What was your role at NASA?

I was born in 1983 in the Erenköy district of Istanbul. Most recently I was teaching at Caltech in the USA. Last year I joined the NASA-JPL space flight project Mars Science Laboratory (MSL), popularly known as Curiosity, as the head microwave engineer. In this project I produced around 30 of what are called “Transmit/Receive Modules” for the critically important landing radar. Six of those are on the surface of Mars at the moment. In summary, I was the Head RF/Microwave Engineer on the Mars mission.

How long have you been in America and how long have you been working in this field? What is the importance of your work in the Curiosity project?

I went to the USA in 2001, after high school. Having finished university and my master’s, I got married and started working. I sent my first job application to NASA JPL. There I worked as an RF/Microwave Engineer in the Radar Science & Engineering department, working on Curiosity’s landing systems for three years. Curiosity’s landing system was very different from previous ones; it was extraordinary, innovative and risky. Because making a vehicle weighing almost one ton that could land on a planet by itself was something that had never before attempted. Because of these risks there were some that described the landing as “seven minutes of terror.”

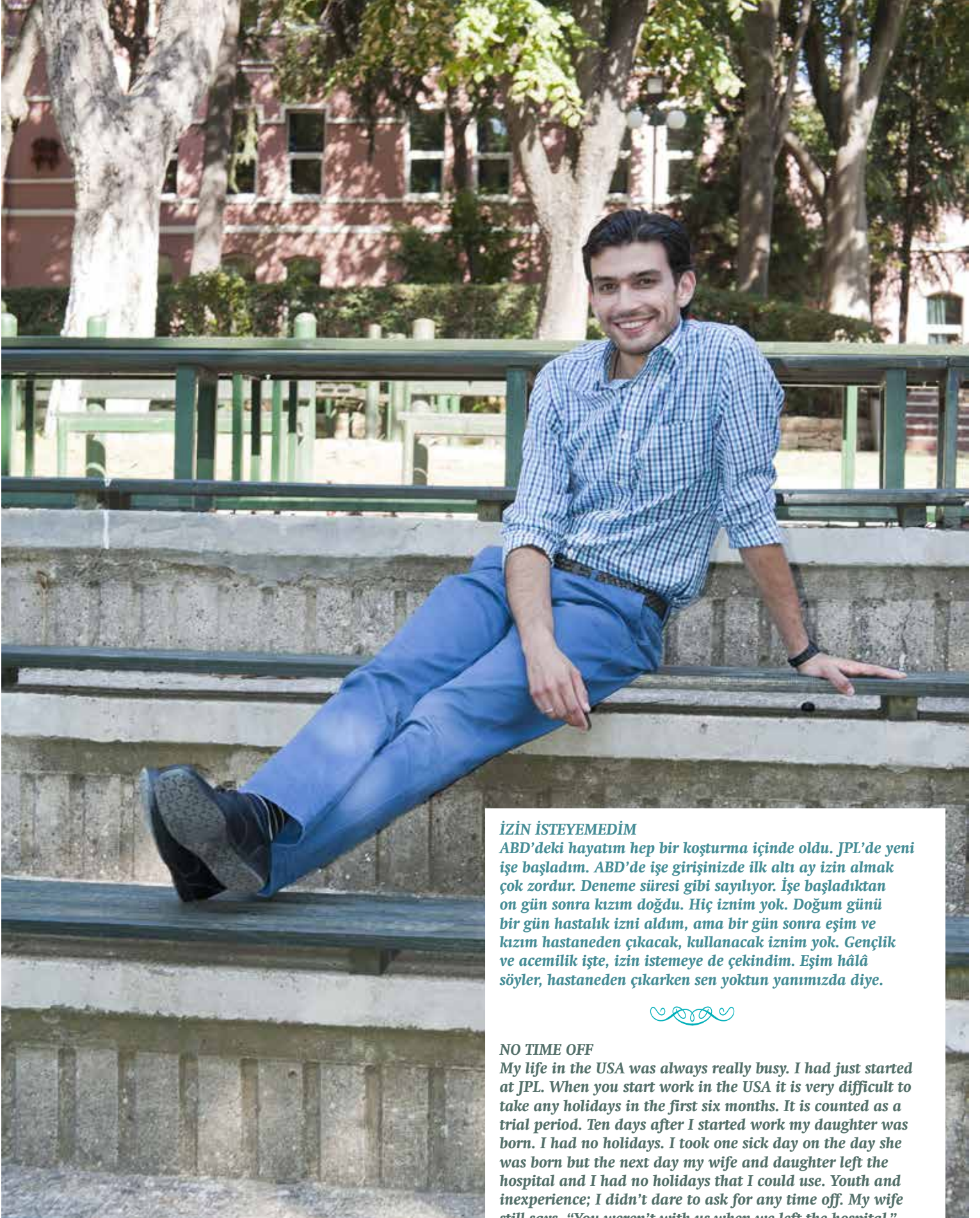
Before you went to the USA, what was your school life like? Did you ever have an aim of working for NASA?

I can’t say that I was a wonderful student in my school years. First I went to a state primary school in Erenköy. Apparently I cried every day for a month in first grade. My grandfather would sit on a wall outside school and wait for me. I would see him from the window and that would stop me crying. I cried for an entire month but then today, in my 30s, I am still at school. When I finished primary school I took the exam and my years at Üsküdar American Academy began. Seven wonderful years really gave me a lot. My grades in high school weren’t wonderful but it is a place that always keeps your horizons open in terms of education abroad. But I didn’t particularly want to go abroad. It was the last day for applications to Syracuse University in the USA and suddenly

Akgiray’ın kızı Zeynep, Curiosity’nin gerçek boyutlu maketiyle birlikte.

Mr. Akgiray’s daughter Zeynep with real-sized replica of Curiosity.

İZİN İSTEYEMEDİM

ABD'deki hayatım hep bir koşturma içinde oldu. JPL'de yeni işe başladım. ABD'de işe girişinizde ilk altı ay izin almak çok zordur. Deneme süresi gibi sayılıyor. İşe başladıktan on gün sonra kızım doğdu. Hiç iznim yok. Doğum günü bir gün hastalık izni aldım, ama bir gün sonra eşim ve kızım hastaneden çıkacak, kullanacak iznim yok. Gençlik ve acemilik işte, izin istemeye de çekindim. Eşim hâlâ söyler, hastaneden çıkarken sen yoksun yanımızda diye.

NO TIME OFF

My life in the USA was always really busy. I had just started at JPL. When you start work in the USA it is very difficult to take any holidays in the first six months. It is counted as a trial period. Ten days after I started work my daughter was born. I had no holidays. I took one sick day on the day she was born but the next day my wife and daughter left the hospital and I had no holidays that I could use. Youth and inexperience; I didn't dare to ask for any time off. My wife still says, "You weren't with us when we left the hospital."

I said to my family, "I'm going." I chose engineering and radio-frequency engineering. In those days I didn't have any idea that I would work in NASA, and in 2002 I started university in the USA. If you are successful you can study with a scholarship, in the USA everything is possible. If you want to work with NASA or in the field of aerospace, you can get into NASA from almost any field of engineering and natural sciences. If you are interested in space, the center for this profession is undoubtedly the USA and NASA. But there are also private aerospace organizations working for the state, such as Boeing and Lockheed.

Is it difficult to get into NASA? What did you find most difficult?

NASA JPL's Mars projects, or even the flight projects, are not generally the kind of projects that have people rushing to them. People have to take on huge technical difficulties and budget constraints. Secondly, in projects with a high public visibility the pressure is increased even further. For this reason people think twice before getting involved in projects such as the Mars Science Laboratory (MSL). What's more, in every unit you constantly have bosses looking over your shoulders to observe you. This landing system that we developed had never been done before. If the planned budget was X dollars, you suddenly realize it has gone up to 3X. There is an outcry in the Congress, from the public. But this is normal; you are doing something that has never been done before. After I applied to JPL I had interviews with five groups for two full working days. They are very intense interviews. On the

first day I went down to lunch in the JPL canteen with the person I had had an interview with. The food trays at JPL are irregularly shaped, trapezoids. We took our food, I picked up the tray - it had a plate full of pasta and sauce on it - it tipped over, everything broke. Everyone looked at me. There was a huge tomato sauce stain on my suit. Anyway, we sat down and he consoled me, told me not to worry about it. As I was wondering what to say, I managed to come out with the words, "Oh well, that's another way to make an impression." Anyway, four out of the five groups at JPL asked me to work with them. I chose the radar department and started work. Even though it was a very difficult job and our lives were incredibly busy, I never complained. I learned many things and I continued because I wanted to. When I was small I was interested in space of course. But I wasn't the kind of student who was in the position to think "I'll work for NASA, I'll be amazing." I guess it's not in my personality to speak with such self-confidence. I tend to be more of a calm and quiet type. When I was at Cornell I knew what I wanted to do. I knew what kind of work I wanted to do. And so working in NASA was something that I really enjoyed.

Could you tell us more about how you developed Curiosity?

Curiosity had to be able to land on Mars on its own, completely unmanned. This whole process is controlled by the landing computer and radar system. First, what we call the back-shell section, which Curiosity is inside, slows down with a parachute. We see the ground with our radar and other sensors. We call it Target Lock: Has it locked onto its target? Can land be seen? From which angle? The computer makes the decision and when it is about one kilometer away it fires the small rockets in the back-shell and balances itself directly above the surface. Then Curiosity separates itself from the back-shell and is lowered to the surface by winch cables. We decided to lower it like that because when it lands directly with rockets it lifts up a lot of dust, and dust could then get into sensitive equipment. This is the basic reasoning behind the system that we developed. As the vehicle is both large and sensitive, it needed to land delicately with radars. When Curiosity lands on the surface it cuts the cables with scissors and the back-shell system with the radars move away from Curiosity and self-destructs. And so now, on the surface of Mars there are pieces of this radar on which I worked for hours, for days, with my own hands. I am perhaps the first Turk in NASA to have touched and created parts for a vehicle that went to Mars. But there are many people working in NASA who have put many years of hard work into such projects. I must be fair to them. I am not the first and I won't be the last.

Why are you returning to Turkey? Will you continue working with NASA?

After the successful Mars landing last year, I continued to work at JPL Caltech. My daughter Zeynep is now of school age and we also have a son. I have been in the USA for 12 years. Their Turkish is good but when we noticed that they were speaking English to each other my wife and I decided that we wanted them to grow up in Turkey. We came back in September. This year I am going to teach undergraduate and postgraduate classes at Özyeğin University. But my relationship with Caltech and JPL continues. I also joined the board of management at our family company, Bimeks; most recently I was involved in the purchasing process of Electro World.

BASKETBOL KOÇU OLMAMAK İÇİN TÜRKİYE'YE GELDİM

Bu kadar basit bir nedenle, hiç tanımadığı Türkiye'ye geldi ve 33 yıldır burada. Alison Stendahl, Türkiye'de yaşadıklarını ve gözlemlerini Alma Mater için Esi Elmas'a anlatıyor.

I CAME TO TURKEY TO AVOID BEING A BASKETBALL COACH

She came to Turkey, a country that she knew nothing about, for such a simple reason; 33 years later she is still here. Alison Stendahl speaks to Esi Elmas for Alma Mater, talking about her observations and experiences in Turkey.

Ne zamandan beri Amerikan Bord Heyeti ile birlikte Türkiye'de çalışıyorsunuz?
Alison Stendahl: 1980'de Türkiye'ye, İzmir Amerikan Lisesi'ne geldim. 1980'den bu yana, sadece iki yıl yüksek lisans için Amerika'ya döndüm, Türkiye'deyim. 1985'te Üsküdar Amerikan Lisesi'ne geldim. Aralıklarla Akademik Müdür Yardımcılığı ve Matematik Bölüm Başkanlığı görevlerini üstlendim. Toplamda 33 yıldır buradayım.

Türkiye'ye gelmeye nasıl karar verdiniz? Göreve nasıl başladınız?

Washington'da öğretmenlik yapıyordum. Doğrusunu isterseniz, basketbol koçluğunu sevmeme rağmen çok yorulduğum için, koçluk yapmayacağım bir iş arıyordum. Maalesef, Washington'da benim için koçluğun dahil olmadığı bir iş yoktu. Bu yüzden de, farklı ülkelerdeki olanakları araştırmaya başladım. Amerikan Bord Heyeti'nin kurucularından biri olan ve aktif olarak rol aldığım, United Church of Christ'ın Türkiye'de öğretmenlik yapacak öğretmenler aradığını öğrendim. Benim için mükemmel bir fırsattı.

Daha öncesinde Türkiye ile ilgili herhangi bir şeyler biliyor muydunuz?

Hayır, hiçbir şey bilmiyordum. Sadece paşalar, sultanlar... Gerçekten çok az şey biliyordum açıkçası. Osmanlı İmparatorluğu ile ilgili bilgim vardı sadece. Dünya haritasını önüme açtım ve Türkiye'yi buldum! Sonrasında, anne-babama Türkiye'ye gitmek istediğimi söylediğimde, çok tehlikeli, katiyen gidemezsin, dediler. Fakat ben gitmek istediğimi çünkü kulağa çok heyecan verici geldiğini söyledim. Tebeşir tozuna alerjisi olan bir öğretmenin yerine matematik öğretmeniyim ve tebeşir kullanmadan matematik öğretemezsin. Temmuz ayında işe alınmıştım. Dört hafta içinde önce dil dersi almak için İstanbul'a geldim, dersler bitince İzmir'e geçtim. Zaten sonra askeri darbe oldu.

How long have you been working in Turkey with the American Board.

Alison Stendahl: I came to Turkey, to the American Collegiate Institute in Izmir, in 1980. I have been in Turkey since 1980, I only returned to America for two years for a master's course. In 1985 I came to Üsküdar American Academy. On and off I have taken on the roles of Academic Dean and Head of the Mathematics Department. In total I have been here for 33 years.

How did you decide to come to Turkey? How did you start your work?

I was teaching in Washington. If you want to know the truth, even though I enjoyed coaching basketball I was very tired, and so I was looking for a job where I wouldn't have to coach. Unfortunately there was no work for me in Washington that didn't include coaching. For this reason I started looking into the possibilities in other countries. I learned that one of the founders of the American Board, the United Church of Christ, in which I played an active role, was looking for teachers to work in Turkey. This was the perfect opportunity for me.

Did you know anything about Turkey before you came?

No, I didn't know anything. Just the Pashas, the Sultans... To be honest I really knew very little. The only thing I knew about was the Ottoman Empire. I opened up a world map in front of me and I found Turkey! Then, when I told my parents that I wanted to go to Turkey they told me it was dangerous and said I absolutely shouldn't go. But I said that I wanted to go because it sounded very exciting. Rather than a teacher who is allergic to chalk dust, I am a math teacher, and you can't teach math without using chalk. I was hired in July. Within four weeks I came first to Istanbul to take language classes, when the classes finished I went to Izmir. And then the military coup happened.

(continued p.44)

1980’de, değil mi?

Evet, evet.

Türkiye’ye gelmeden önceki beklentileriniz nasıldı? Ve bu beklentiler yaşadıklarınızla örtüştü mü?

Gerçekten, aslında hiçbir beklentim yoktu. 1980 Türkiye’si bugünkünden oldukça farklıydı. Telefonumuz yoktu, İzmir’de çok sık elektrik kesintisi yaşıyordu, marketlerde çok kısıtlı çeşitte ürün bulunuyordu. Ama ben çok seviyordum, heyecan vericiydi. Tarihin içinde olmayı, arkeolojik sitelere geziler yapmayı çok seviyordum. Her şey çok güzeldi ve tabii öğrencileri de çok seviyordum. İzmir o zaman sadece kız okuluydu. Halbuki ben daha küçük ve kızlı-erkekli sınıflarda öğretmenlik yapmaya alışkındım.

O zaman İzmir’de yatakhane var mıydı?

Hayır, İzmir yatılı kısmını kapatmıştı. Ama pansiyonlar vardı. Her şey o kadar farklıydı ki. Altı ay içerisinde Türkiye’ye ait olduğumu anlamıştım.

Yani en başından uzun soluklu bir iş olacağını biliyordunuz?

Aslında, bilmiyordum. Hayatı uzun dönem planlar yaparak yaşamam. Ama burada rahattım.

Bu süreçte sizi derinden etkileyen, öğretmen olarak Amerika’da yaşadıklarınızdan farklı neler yaşadınız Türkiye, İzmir ve İstanbul’da?

Her şey çok farklıydı. Öncelikle, 30 yılın üzerinde bir eğitimci geçmişine sahip olarak, fotokopi diye bir şey yoktu, kızların hesap makineleri de yoktu. Hepsi üniforma giyiyordu. Seattle’daki okulda herkesin beni ilk adımla çağırmasına ve herkesin, öğretmenler dahil, serbest kıyafetle okula gelmesine alışmıştım oysa ki. Burada, sınıfa girdiğimde öğrenciler ayağa kalkıyor, buna da alışmam biraz zaman aldı. Benim alıştığım daha çok yapılandırma vardı.

Öğrencilerle daha çok oyun oynuyor gibiydik. Amerika’dayken sadece öğrenmek isteyen öğrencilerin öğretmeni idim. Sınıfa gelirlerdi ve beraber çalışırdık. Çok hoş! Türkiye’de sınıflar alışık olduğumun iki katı, yani 40 kişiydi. Öğrencilerin bir şeyler öğrenmesi için ke-di-fare oyunu oynarcasına çabalardık. Küçük çocuklarla daha iyi geçiniyordum. Örneğin, Lise 2 Edebiyat sınıfıyla oldukça zorlu bir dönem geçirmiştik. Hayatımı zorlaştırmak istiyorlardı ve başarıyorlardı. Fakat, Lise 1 ve Orta 1 öğrencilerim melek gibiydi. Onları çok seviyordum.

Sınıf yönetimindeki başarınızın sırrı nedir?

Hiç sırrım olmadığını çok kısa zamanda öğrendim! O dönem Bercis Hanım’la çalışıyorduk ve çoğu zaman onun odasında, ben bu çocuklarla ne yapacağım diye ağlıyordum. Her neyse, Türk öğretmenlerin verdiği dersleri izlemeye başladım. Onların öğrencilere nasıl davrandıklarını ve öğrencilerin onlara nasıl tepki verdiklerini gözlemledim. Bu gözlemler, bana neler yapabileceğim konusunda ipuçları verdi ve yavaş yavaş öğretme yeteneğimi geliştirdim.

Gerçekten başarılı olmuş bir püf noktası hatırlıyor musunuz?

Temel olarak, soru sormak, saygılı olmalarını beklemek, derse katılmalarını beklemek, el kaldırma alışkanlığına geri dönmelerini

beklemek ve daha birçok alışkın olmadığım şey. Asıl olarak dersi daha çok yapılandırmak. Ve tabii ki öğretmen yüzümü göstermem (kaşlarını çatıp, ciddi bir ifadeyle bize bakıyor).

Dünün ve bugünün akademik programını karşılaştırdığınızda ne diyebilirsiniz?

Kendimize ait bir akademik programımız olması güzeldi. 1986’da, Anadolu Lisesi kavramının tanıtılmasıyla yabancı okullar Anadolu Lisesi sistemine geçtiler, kendi programımızı kaybettik. Aslına bakarsanız, yılın başıydı ve tüm fen programını tekrar yapmamız, saatleri tekrar gözden geçirmemiz gerekti. Her şey karman çorman oldu tabii! Yıllar içerisinde birkaç kez daha değiştirildi. Değişiklikler karşısında oldukça esnek hale geldim, mesela bu Haziran’da bir sürü şey yine değişti. Şu anda fen programı bölük pörçük, bu yüzden fen programımızdan mutlu değilim. Diğer derslerin saatleri derslerin düzgün işlemesine olanak sağlıyor. Maalesef, fen dersleri mikroskobik parçalara ayrıldı. Bu yüzden, fen bölümünün gerçekten iyi laboratuvar programları yapmaları çok zor, fakat ellerinden geleni yapıyorlar. Ve aslında iyi laboratuvar programlarımız var. Ve şimdi Uluslararası Bakalorya (IB) programını sistemimize ekliyoruz.

Bence okul adına çok faydalı bir ekleme olacak. Öğrencilerimiz için farklı bir seçenek oluşacak. Mevcut programımızdan taviz vermeden, iki programın işbirliği yaparak birbirlerini güçlendireceklerini umuyorum. IB programı bizim okul hedeflerimize çok uygun bir program. Daha az dersi daha derinlemesine işleyerek öğrencilere Türkiye’de ve yurtdışında yapacakları çalışmalar için bir fırsat yaratmış oluyor. Çok iyi sonuçlar alacağımızı düşünüyorum.

Değişikliklere kısa sürede alıştığınızı belirttiniz, yıllar içerisinde sizde başka neler değişti?

İki ana konuda çok geliştim, büyüdüm diyebilirim. Birincisi, esneklik! Türkiye’de hiçbir şeyi önceden tahmin edemiyorsunuz. “Burası Türkiye!” Her şey değişebilir, o yüzden aynı kalmayı bekleme, önceden tahmin etmeyi bekleme. Benim hoşuma gidiyor, ama yeni gelenler için sinir bozucu olabiliyor. Diğer değiştiğim konu ise, tüm olarak insanseverlik kavramı. Amerikalılar çok ajanda odaklıdır. Zaman çizelgelerimiz vardır, bu, şu saatte başlayacak, bu saatte bitecek, şu şu şu işi, şu kadar sürede yapmam gerekiyor gibi. Türkiye’de böyle değil oysa. Bunu bir bakkalda öğrendim desem. Bakkalda sıramı beklerken, birden biri geldi, beni yana ittirerek önüme geçti ve bakkalın dikkati birden benden ona çevrildi. Ben ne kadar, “ama Mr. Bakkal ben önce gelmişim,” demeye çalıştıysam da olmadı. Amerika’da sıraya girip, sıranı beklersin. Burada öyle değil. Tabii, zaman içerisinde burası da değişti. Artık bankalarda sıra numarası almak, dolmuşa ve otobüse binmek için gerçekten sıraya girmek gerekiyor.

Ayrıca, bazı zamanlarda işi bir kenara bırakıp karşıdaki insanla ilgilenmen gerektiğini öğrendim. Türkiye inanılmaz misafirperver. Bu yalnızca konuk ağırlama anlamında değil tabii ki; birine yardım etmek, cana yakınlık, diğerlerini önemsemek, bunların hepsini kapsıyor. Türkler çok insan-odaklı ve böyle olmaları beni değiştirdi. Hiçbir işin bir insana vakit ayıramayacak kadar önemli olamayacağını fark ettim. Değiştim. Bazı Amerikalılar hiç değişmez, bazıları hâlâ insanları görmezden gelir, onları bir kenara iter. Böylesi Türkiye’de yaşayamaz.

12 Eylül 1980 sabahı,
Üsküdar

YAZMAYI DÜŞÜNÜYORUM

Hatıralarınızı veya kitap yazmayı düşünüyor musunuz? Herhalde bir şeyler yazacağım. Fotoğraflar da koyabilirim. Tarihle ilgileniyorum: Amerikan Bord tarihi ve Türkiye tarihi. Tek kanallı dönem, sobalar, İzmir'deki elektrik sıkıntısı... Sınav yaparken sıraları hep camdan yana çevirirdik ki öğrenciler soru kâğıtlarını görebilsin. Çok şey değişti.

I THINK ABOUT WRITING

Do you think about writing your memoirs or a book?

I guess I will write something. I could also include photos. I am interested in history: the history of the American Board and the history of Turkey. The single channel period [before private television channels were established], wood burners, the electricity problems in Izmir... While we were doing exams we would always turn towards the window so the students could see their exam papers. A lot of things have changed.

Evet, bu gerçekten büyük bir kültürel farklılık.

Bu, kocaman bir farklılık. Amerika'nın bu konuda Türklerden öğreneceği şeyler olduğunu düşünüyorum. Evet alt-kültürlerde buna benzer yakınlıklar var, ama yine de genel olarak bakıldığında 8-5 çalışan, fazladan parmağını oynatmayan ve insan odaklı olmayan insanlar var.

Peki, gelelim okul olarak Üsküdar'a. Türkiye'deki ve yurtdışındaki diğer okullarla karşılaştırdığımızda okul ortamında, okul ruhunda ne gibi farklılıklar görüyorsunuz?

Sadece Amerika ve Türkiye'de çalıştığım için başka ülkelerle ilgili bir yorum yapamam. Okul ortamına bakacak olursak, bence boyutlarımız bizim yararımıza, insanların kaybolacağı kadar büyük değil örneğin. Öğrenci ve öğretmenlerle ilgileniliyor, öğretmenler, öğrenciler birbirini destekliyor. Bunlar güzel çalışan bir topluluğun karakteristik özellikleridir. Ayrıca, okulumuzun sağlıklı yapısının da bir işaretidir. Kadromuz artık sadece Türk ve Amerikalı öğretmenlerden oluşmuyor. Kanadalı, İngiliz, Fransız, Yeni Zelandalı ve bir de yeni katılımıyla Hintli arkadaşımız var. Güney Afrika ve Avustralya'dan da gelen öğretmenlerimiz olmuştur. Böyle çokuluslu bir topluluğun bir parçası olmak, farklı farklı diller duymak çok keyifli. İkinci yabancı dilin kullanılmasının da çok büyük etkisi var tabii. Eskiden öğrenciler kendilerine gülerken, şimdi ikinci yabancı dillerini kullanarak bir anons, bir konuşma yapmak onlara gurur veriyor.

Küresellik bu okulda büyüyor. Çok güçlü bir MUN takımımız var mesela. Uluslararası çalışmalar yapan farklı farklı kulüplerimiz var. Müzik Kulübü yurtdışına çıkıyor sık sık, keza spor takımlarımız da öyle. Dünyanın bir parçası olabilmek çok güzel ve böylelikle öğrenciler kendilerini farklı açılardan görebiliyorlar. Ve tabii, bu yolla farklı kültürler de Türkleri tanıyor. Türkler hayallerindeki basmakalıp karakterlere benzemiyor! Bunu görüyorlar.

Bize sizin hayatınızı değiştiren ve sizin de bir başkasının hayatını değiştirdiğiniz olaylara örnek verebilir misiniz?

Bu, süregelen bir süreç. 33 sene. Ben değiştim ve insanlar benim yüzümden değişti. Tek bir örnek düşünmüyorum. Muhtemelen birçok öğrencinin hayatına dokunmuşumdur, onlar da benim hayatıma dokundular. Kimseyi dışarıda bırakmak istemediğimden, tek bir örnek veremeyeceğim. Öğretmenler, konuşabileceğin bir başka yetişkin olarak, insanların hayatında özeldir.

Yaşadıklarınızdan hiç pişmanlık duyduğunuz oldu mu?

Hayır, hiç pişmanlığım yok. Hayat, hayattır.

Emeklilik planlarınızda neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Bu okul yılının sonunda emekli olacağım. Kilisede altı ay boyunca Türkiye'yi, İslam'ı ve buradaki deneyimlerimi öğretmekle yükümlüyüm. Bunu yapacağım. Sonrasında Ken-Betty Frank, Fay Linder, Nancy Wittler ve Doug Wallace gibi Türkiye'de çalışmış arkadaşlarımla Kaliforniya'da olacağım. Kesin olarak bilmesem de ne yapmayacağımı biliyorum! Çalar saatle uyanmayacağım! Kesinlikle bunu yapmayacağım. Çalar saatlerden nefret ediyorum. Dit dit dit – uyanmak zorundasın! Daha fazla seyahat edebilmek için özgür olmak, fotoğrafçılık hakkında kendimi geliştirmek ve fotoğraflar çekmek istiyorum. Zaman beni nereye götürecektir, bakacağım. Buradayken de değişiklik yaratmak istiyordum fakat Türk vatandaşı olmadığım için yapamadım. Ama Amerikan vatandaşı olarak fark yaratacak işlerin içinde olmak isterim. Başka neler olur, bilemiyorum. Çok da plan yapmıyorum açıkçası.

Burada çok arkadaşınız var, arada gelmeyi planlıyor musunuz?

Tabii ki geleceğim. Ama yazın değil, yazları çok sıcak oluyor!

Çok teşekkür ederiz vakit ayırdığınız için.

Ben teşekkür ederim.

This was in 1980?

Yes, yes.

What did you expect before you came to Turkey? And how did your expectations compare with what you experienced here?

In fact, I really didn't have any expectations. Turkey in 1980 was very different from Turkey today. We didn't have a telephone, there were often power cuts in Izmir, you could only find a limited amount of products in the shops. But I really liked it, it was exciting. I really liked being surrounded by history, visiting archaeological sites. Everything was wonderful, and of course I also really liked my students. At that time Izmir was an all-girls school. But I was used to teaching younger children in mixed classes.

At that time was there a dorm for boarding students?

No, Izmir had closed its boarding section. But they had guesthouses. Everything was so different. Within six months I understood that I belonged in Turkey.

So you knew that it would be a long-term job?

Actually I didn't. I can't live my life making long-term plans. But I am comfortable here.

As a teacher, what are the differences from America that you have experienced in Turkey, in Izmir and Istanbul, that deeply affected you?

Everything is very different. Particularly as a teacher with over 30 years of experience, there was no photocopier, the girls didn't have calculators. They all wore a uniform. But at school in Seattle I had got used to everyone using my first name and everyone, including teachers, wearing what they wanted to school. When I entered my classroom my students would stand up; it took me a while to get used to this. There were many more rules than I was used to. It was more like we were playing games with the students. When I was in America I only taught students who wanted to learn. They would come to class and we would work together. It was very nice! The classes in Turkey were twice the size of what I was used to, there were 40 students. It was like we had to play a game of cat and mouse to get the students to learn something. I got on better with younger children. For example, with my Grade 10 Literature class I went through a very difficult time. They wanted to make my life difficult and they succeeded. But my Lise 1 and Orta 1 students were like angels. I really liked them.

What is the secret of your success in classroom management?

I learned in a very short time that I had no secret! At that time I worked with Bercis Hanım, and most of the time I would be crying in her office, wondering what I would do with these children. Anyway, I started to watch the lessons of Turkish teachers. I observed how they behaved towards the students and how the students reacted to them. These observations gave me clues about what I could do and in time I developed my teaching skills.

Do you remember a particularly useful trick?

Basically to ask questions, to expect them to be respectful, to expect

them to participate in the lesson, to expect them to go back to the habit of raising their hands, and many more things that I wasn't used to. Basically to structure the lesson more. And of course to show my teacher face [she frowns and puts on a serious expression].

How would you compare the academic programs of the past to those of today?

It was good to have an academic program of our own. In 1986, with the introduction of the concept of the Anatolian High School, foreign schools changed to the Anatolian High School system and we lost our program. In fact it was the beginning of the year and in order to redo the entire science program we had to spend hours going over it. It was all really chaotic of course! Over the years it changed a few more times. I became very flexible to change; for example this June a lot of things changed again. At the moment the Science program is in pieces, for this reason I am not happy with our Science program. The timetable of other subjects allows the lessons to run smoothly. Unfortunately the Science lessons have been broken down into microscopic pieces. And so it is difficult for the Science Department to carry out a really good laboratory program, but they do their best. And in fact we do have good laboratory programs. And now

we are adding the International Baccalaureate (IB) program to our system. I think this will be a very good addition for the school. It will create a different option for our students. I hope that the two programs will work together, without compromising our existing program, and strengthen each other. The IB program is very well suited to the aims of our school. By studying fewer subjects in greater depth it will create an opportunity for our students in terms of the work they will do in Turkey and abroad. I believe we will achieve very good results.

*Hatay Kapısı (Gate)
1980, İzmir*

You said that you now adapt to changes quickly; in what other ways have you changed over the years?

I would say that I have developed, grown, in two main areas. First, flexibility! In Turkey you can never predict anything in advance. "This is Turkey!" Everything can change, so don't expect to stay the same, don't expect to predict anything in advance. I like it but it can be annoying for newcomers. The other area in which I have changed is in terms a love of humanity as a whole. Americans are very agenda-focused. We have timetables: this will start at this time, finish at this time; I need to complete this task in this amount of time, etc. But in Turkey it isn't like that. And if I told you that I learned this in a corner store... I was waiting in line at the store, suddenly someone appeared and pushed in front of me; the grocer immediately turned his attention to him. No matter how much I tried to say "Bakkal Bey, I was here first," it didn't work. In America you wait in line, you wait your turn. It's not like that here. Of course this has changed over time. Now in banks you have to take a number, when you're waiting for the dolmuş or a bus you really do have to wait in line.

I also learned that sometimes you have to put your work aside and pay attention to the person you are with. Turkey is unbelievably hospitable. But of course this isn't just in terms of hosting guests: helping someone, being friendly, giving importance to others; it covers all of these. Turks are very people-focused and this has changed me. I have realized that no job is too important that I can't make time for someone else. I have changed. Some Americans don't

change at all, some of them still ignore others and push them to one side. People like that can't live in Turkey.

Yes, this really is a big cultural difference.

It's a huge difference. I think that America has a lot to learn from Turks in this matter. Yes, there are similar close relationships in subcultures but still, when you look at it in general there are people who work 8-5, who hardly lift a finger and who are not people-focused.

So let's look at ÜAA as a school. When you compare it to other schools in Turkey and abroad, what kind of differences do you see in the school spirit?

As I have only worked in America and Turkey I can't make any comments on other countries. If we look at the school environment I think that our size works to our advantage, the school is not so big that people get lost, for example. Importance is given to students and teachers, teachers and students support each other. These are the characteristic features of a community that works well. It is also a sign that our school has a healthy structure.

Our team is no longer just made up of Turkish and American teachers. We have colleagues from Canada, the UK and France, and also a new colleague from India. We have also had teachers from South Africa and Australia. Being part of a multinational community and hearing many different languages is very nice. The fact that a second foreign language is used also plays a big part in this of course. In the past students would make fun of each other but now they are proud to make an announcement or a speech in their second foreign language. Global cultures become more visible in this school. We have a very strong MUN team for example. We have various clubs who carry out international projects. Our Music Club often goes abroad, so do our sports teams. Being part of the world is a very good thing, and it enables students to see themselves from a different perspective. And of course in this way other cultures learn about Turkey. Turks do not resemble the stereotypical characters they have in their minds! They learn this.

Could you give us some examples of the events that have changed your life and of how you have changed the lives of others?

This is an ongoing process. 33 years. I have changed and others have changed because of me. I can't think of a specific example. I'm sure I have touched the lives of many students, and they have also touched my life. I can't give a single example as I don't want to leave anyone out. Teachers play a special role in people's lives as they are another adult that they can talk to.

Are there any experiences during this period that you regret?

No, I have no regrets. Life is life.

Let's talk a little about your retirement plans. What are you thinking of doing?

Yes, I will retire at the end of this school year. With the church, I am expected to teach others about Turkey, Islam and my experiences here for six months. I will do this, and then I will be in California with my colleagues from Turkey - Ken and Betty Frank, Fay Linder, Nancy Wittler and Doug Wallace.

Even if I don't know exactly what I will do, I know what I won't do! I won't wake up with an alarm clock! This I certainly won't do. I hate alarm clocks. Beep beep beep - time to get up!

I want to be free to travel more, to develop my photography skills and take photographs. I will see what the future brings. While I was here I wanted to make a difference, but as I am not a Turkish citizen I couldn't. But as an American citizen I would like to be involved in projects that will make a difference. I don't know what else will happen. To be honest I don't make many plans.

You have many friends here. Do you plan to come back from time to time?

Of course I will come back. But not in summer, summers are too hot!

Thank you very much for your time.

Thank you!

NANOPINION: ÖĞRETMEN KOORDİNATÖRLERİ TOPLANTISI

NanOpinion Çalıştayı 19-21 Nisan tarihleri arasında Brüksel'de gerçekleşti. ÜAA Fen Departmanı'ndan Gözde Kamer, Türkiye temsilcisi olarak çalıştaya davet edildi.

NANOPINION: TEACHER COORDINATORS' MEETING

The NanOpinion Workshop took place on 19-21 April in Brussels and Gözde Kamer from the ÜAA Science Department was invited to the workshop as the representative of Turkey.

Where should nanotechnologies take us? Have your say

Basic concepts	Nano indoors	Nano outdoors	Nano inside us
<ul style="list-style-type: none"> - Basic concepts - Play nano 	<ul style="list-style-type: none"> - Air filters and purifiers - Flexible electronics - Smart food packaging 	<ul style="list-style-type: none"> - Improved sport gear - Smart surfaces - Solar panels 	<ul style="list-style-type: none"> - Artificial bone - Drug delivery & Theranostics

NanOpinion Çalıştayı 19-21 Nisan Tarihleri arasında Brüksel'de gerçekleşmiştir. ÜAA Fen bölümünden Gözde Kamer, Türkiye temsilcisi olarak çalıştaya davet edilmiştir. Çalıştay, farklı Avrupa Birliği projeleri için çalışan ve Avrupa'nın çeşitli bölgelerinden gelen öğretmenlere, nanoteknoloji üzerinde farkındalığın artırılması ve müfredatlara nanoteknolojinin ne şekilde adapte edilebileceği üzerinde tartışma olanağı sağlamaktadır. Çalıştay süresince paralel bir şekilde NanOpinion öğretmen koordinatörleri ve inGenious kariyer danışmanları birlikte eğitimlere katıldılar.

NanOpinion, Avrupa'nın 11 farklı ülkesinden 17 farklı katılımcıyı bir araya getiren Avrupa Komisyonu destekli bir projedir. Projenin amacı, nanoteknoloji ile gelen yeniliklerden toplumun ne beklediğinin izlenmesidir. Proje özellikle nanoteknoloji üzerine öncelikli olarak fikirleri alınmayan ve ulaşılması zor hedef gruplarına ulaşmayı amaçlamaktadır. Proje, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen öğretmen koordinatörlerinin nanoteknolojiyi öğrencilere tanıtmaya amaçlı aktiviteler kullanarak kendi ülkelerinin müfredatları üzerinde çalışmalarına olanak sağlamaktadır.

NanOpinion projesi, genç insanların nanoteknolojiye ilgi göstermelerini amaçlamaktadır. NanOpinion okul çalışması amaçları:

- Farklı ülkelerdeki ulusal müfredatlar arasındaki farkların belirlenmesi,
- NanOpinion için hazırlanan platformların test edilmesi,
- Nanoteknolojinin etik, yasal ve sosyal yönleri (ELSA) üzerinde farkındalığın artırılması,
- Öğrencilerin nanoteknoloji hakkında fikir edinmesini amaçlayan yarışmaların düzenlenmesi.

2 yıl sürecek olan NanOpinion projesinde öğrenciler aşağıdaki aktiviteler üzerinde çalışacaklardır:

- NanOpinion materyallerini kapsayan bir NanOpinion modülü,
- Nanoteknolojinin incelenmesini içeren bir deney,
- Tartışma oyunu,
- Nanoteknolojiyi açıklayan bir videonun izlenmesi.

Daha fazla bilgi için aşağıdaki linkleri ziyaret edebilirsiniz.

<http://nanopinion.eu/>

<http://nanopinion-edu.eu/>

NanOpinion is a European Commission-funded project bringing together 17 partners from 11 countries, with the aim of monitoring public opinion on what we expect from innovation with nanotechnologies. The project aims to discover the public's opinions on nanotechnology with a special focus on hard-to-reach target groups. The project provides teacher coordinators from various European countries the chance to work on their own country's curriculum using activities that present nanotechnology to students.

The NanOpinion Workshop took place on 19-21 April in Brussels and Gözde Kamer from the ÜAA Science Department was invited to the workshop as the representative of Turkey. The workshop gave teachers from all over Europe, who have been involved in different EU projects, the chance to increase their awareness about nanotechnology and to discuss how the topic of nanotechnology could be adapted to their curricula. In parallel with the workshop, the teacher coordinators also participated in training sessions with inGenious careers consultants.

The NanOpinion project aims to increase young people's interest in nanotechnology. The aims of NanOpinion activities in schools are:

- To determine the differences between the national curricula of different countries,
- To test the platform designed for NanOpinion,
- To increase awareness of the ethical, legal and social aspects (ELSA) of nanotechnology,
- To hold competitions that aim to raise students' awareness of nanotechnology.

During the two-year duration of the NanOpinion project, students will take part in the following activities:

- A NanOpinion module including NanOpinion materials,
- An experiment that includes a study of nanotechnology,
- Debates,
- A video screening explaining nanotechnology

For further information please visit the websites below:

<http://nanopinion.eu/>

<http://nanopinion-edu.eu/>

ÖĞRETMEN PROFİLİ GÖZDE MEDİHA KAMER

AB NanOpinion projesinde Türkiye'yi Gözde Meliha Kamer temsil ediyor. Kamer ayrıca, Scientix-2 isimli Avrupa Fen Öğretimi Portalı'nın Türkiye temsilciliğini de yapıyor. 1986 yılında İstanbul'da doğan Kamer, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Kimya eğitimi programını bitirdikten sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Kimya Bölümü'nde lisansüstü eğitimine başladı. Halen aynı bölümde Nanoparçacık Teknolojileri üzerine doktora çalışmasını sürdürüyor. 2010-2011 eğitim-öğretim yılından itibaren Üsküdar Amerikan Lisesi Fen Bölümü'nde çalışıyor.

TEACHER PROFILE GÖZDE MEDİHA KAMER

Gözde Mediha Kamer represents Turkey in the EU NanOpinion project. Kamer is also the representative for Turkey in the Scientix-2 European Science Education Portal. Kamer was born in Istanbul in 1986. After studying chemistry at Dokuz Eylül University in Izmir, she began a master's program in the Chemistry Department of Istanbul Technical University. She is currently working on her doctoral studies in nanotechnology in the same department. She has been a member of the Üsküdar American Academy Science Department since the 2010-2011 academic year.

ÜAA ÖĞRENCİLERİNİN NANOTEKNOLOJİ ÇALIŞMALARINI HABER KONUSU OLDU

Aralık ayında, Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencilerinin nanoteknoloji ile ilgili yaptığı çalışmalar, bu konuyla ilgili Avrupa kamuoyunu aydınlatmayı hedefleyen, AB destekli NanOpinion web sitesinde haber olarak yer aldı:

NanOpinion Türk Lisesi

2 Aralık 2013 Pzt.

"NanOpinion projesinin bir parçası olarak, Üsküdar Amerikan Lisesi 10. sınıf öğrencileri kimya dersinde bir nanobilim faaliyeti yürüttüler. Birinci ünite öğrenciler, metallerin ve ametallerin periyodik eğilimleri ve özelliklerini, maddenin boyutu değiştiğinde değişen özelliklerini ve nanoteknoloji ile mikroteknoloji arasındaki farkları tartıştı. Daha sonra bilgisayar laboratuvarına geçip 'akıllı yüzeyler' konulu online moodle dersi yapıp, malzeme mühendisliği ile ihtiyaçlarımız doğrultusunda nanoteknolojiyi kullanarak, malzemeleri nasıl değiştirebileceğimiz hakkında konuştular. Videolar ve animasyonları keyifle izlediler, ama en çok, her bölümü tamamladıktan sonra bir sertifika alıyor olmayı sevdi. Aynı ünitenin ikinci bölümünde ise öğrenciler, nanoteknolojinin uygulamalarından biri üzerine konuşmak için, bir kolorimetrik altın nanosensör deneyi gerçekleştirdiler. Deney sırasında dokuzuncu sınıfta öğrendikleri asıltı, karışım çeşitleri ve yığılma gibi kavramlardan bazılarını yeniden inceleme şansı buldular. Kütleli ve nano boyutlar, nano altın uygulamaları, genetik görüntüleme ve nanosensör kullanmanın faydaları gibi, yeni kavramlar öğrenme şansı ve fırsatı da buldular. Özellikle üniversitede tıp okumak isteyen öğrenciler, deney sırasında heyecanlı ve ilgiliydi. Genel olarak tüm öğrenciler yığılma sürecinde karışımda meydana gelen renk değişimlerini ve asıltılı karışım aşamasından geçerken ortaya çıkan ışık huzmelerini görmekten hoşlandılar."

ÜAA STUDENTS' NANOTECHNOLOGY PROJECTS MAKE THE NEWS

In December, Üsküdar American Academy students' projects on nanotechnology featured as a news item on the EU-supported NanOpinion website, which aims to raise European public awareness on the topic:

NanOpinion Turkish High School

Mon, 2 Dec 2013

"As a part of the NanOpinion project, Uskudar American Academy Grade 10 students performed nanoscience activities in their chemistry class. In unit 1: Periodic trends and properties of metals and nonmetals, students discussed the change within the properties of matter when the size changes and the differences between nanotechnology and microtechnology. Then in the computer lab, students signed in to the moodle course: smart surfaces and discussed about material engineering and how to manipulate materials using nanotechnology according to our need. They enjoyed the videos and animations but at most they loved the idea of receiving certificates after completing each section. In the second part of the same unit, students performed colorimetric gold nanosensor experiment to discuss about an application of nanotechnology. During the experiment they had a chance to review some of the concepts they have learnt in grade 9 year such as colloids, type of mixtures and aggregation. They also had a chance to learn new concepts like the difference between bulk and nano sizes, applications of nano sized gold, genetic screening, and advantages of using nanosensors. Especially some of the students who are considering medicine as a major in the future were very enthusiastic and interested during the experiment. Generally all of the students enjoyed to see the color changes occurring in the mixture through aggregation process and scattering of light beam while it is passing from colloidal mixtures."

ARA, BUL VE BİRLEŞTİR... SCIENTIX-2

Avrupa Birliği içerisinde fen eğitimindeki çalışmalarını ve bilgi paylaşımını sağlamak için kurulan Scientix (Avrupa Fen Eğitimi Platformu) tüm öğretmenlere, araştırmacılara, yasa koyuculara ve fen eğitimi ile ilgilenen herkese açık bir platform.

SEARCH, FIND AND PARTICIPATE... SCIENTIX-2

Scientix (European Science Education Platform) was established in order to support projects and share knowledge on STEM (science, technology, engineering and math) education within the European Union; it is a platform that is open to all teachers, researchers, policymakers and other STEM education professionals.

Scientix, Araştırma ve Teknolojik Gelişim için 6. ve 7. Çerçeve Programları, Hayat Boyu Öğrenme Programı ve çeşitli ulusal girişimlerin altında, Avrupa Birliği tarafından finanse edilen Avrupa Fen Eğitimi projelerinin eğitim materyalleri ve raporlarını topluyor. Çeşitli online ve offline servisler aracılığı ile Scientix, kullanıcıları için canlı bir topluluk yaratmayı amaçlamaktadır. Portal sayesinde öğretmenler, Avrupa Birliği içerisinde geliştirilen projeler ve etkinliklerden faydalanıp, projeler dahilinde geliştirilen ve Fen ve Matematik eğitimini kapsayan tüm aktivitelere ulaşma imkânına sahip olacaklardır.

Scientix projesi, Aralık 2009 yılında başlamış ve web sitesi Mayıs 2010'da kullanıma açılmıştır. Scientix European Schoolnet (EUN) tarafından Avrupa komisyonu adına yürütülüyor. Scientix-2 Öğretmen Paneli, 6-8 Aralık 2013 tarihleri arasında, Brüksel'de, Avrupa'dan gelen 41 öğretmenin katılımı ile gerçekleştirildi. Üsküdar Amerikan Lisesi'nden Gözde Kamer ise bu portalın Türkiye temsilcisi olarak etkinliğe katıldı.

Daha fazla bilgi edinmek için:
<http://www.scientix.eu/web/guest/home>
<http://moodle.scientix.eu/>

Scientix collects teaching materials and research reports from European science education projects financed by the European Union under the 6th and 7th Framework Programs for Research and Technological Development, the Lifelong Learning Program and various national initiatives. Through various online and offline services Scientix wants to create a lively community for its users. Thanks to the portal, teachers can make use of projects and activities developed within the European Union and have access to all STEM resources that have been developed as part of these projects.

The Scientix project, which is managed by European Schoolnet (EUN) on behalf of the European Commission, started in December 2009 and the website was launched in May 2010. The Scientix-2 Teacher's Panel was held between 6 and 8 December 2013 in Brussels, with the participation of 41 teachers from around Europe. Üsküdar American Academy's Gözde Kamer participated in this event as the portal's Turkey representative.

For further information:
<http://www.scientix.eu/web/guest/home>
<http://moodle.scientix.eu/>

MESLEKİ GÖLGE PROGRAMI

CAREER SHADOWING

Bengü Shepard
Türk Üniversiteleri Danışmanı
Turkish Universities Counselor

Okulumuzda Türk Üniversiteleri Kariyer Danışmanlığı, üniversite tanıtımları, üniversite gezileri, meslek tanıtımı toplantıları ile sürdürülmektedir. Lise son sınıflarımıza uzun zamandır uyguladığımız bir diğer çalışma ise, yaşayarak öğrenme felsefesinin bir parçası olan 'Doktor Gölge' etkinliğidir.

20 öğrencimiz, 5'er kişilik gruplar halinde, Acıbadem Kozyatağı ve Kadıköy hastanelerinde 1 tam gününü doktorları izleyerek geçirdiler. Ameliyatlara gözlemci olarak girdiler, hastanenin değişik bölümlerini ziyaret ettiler.

Hukuk ve mimarlık alanlarında da aynı etkinliği organize edeceğiz. Bu yıl ayrıca, 'Mesleki Gölge' etkinliğine başladık. 10. sınıflarla başlattığımız bu projeyi, pilot proje olarak ele aldık. Projeyi ve katılımı yıl sonunda değerlendirip diğer sınıflara uygulamayı da istiyoruz. 10. sınıfı özel olarak seçme nedenimiz ise, üniversitede seçecekleri fakülteye göre derslerini seçme aşamasında istedikleri ya da istemedikleri meslekler hakkında tam bir bilgi sahibi olmalarını sağlamaktır.

Öğrencilerimizin, optimum fayda elde etmeleri açısından, bu etkinliği Mayıs 2014'e kadar gerçekleştirmeleri beklenmektedir. 'Mesleki Gölge' etkinliğini gerçekleştirecekleri kişiyi velileri arasından seçmemelerini önerdik.

'Mesleki Gölge' etkinliği kapsamında, bir mesleği icra eden kişiyi bir gün boyunca izleyecek ve notlar alacaklar. Neler yaptı, kimlerle görüştü, rutin yaptığı işler nelerdir, kriz yönetti mi, yoğun iletişim içeren bir gün geçirdi mi, yanında çalışanlar, kendisine destek bölümler/kişiler, bazı izlemelerini önerdiğimiz başlıklardı.

Öğrenciler, gözlemledikleri meslek sahibinin eğitimi, kariyerlerine nasıl başlayıp hangi süreçlerden geçtikleri, zorlukları, zevkli yanları, sosyal hayatlarına olan etkileri, mesleklerinde iyi olmak için neler yapmaları gerektiğini konusunda bilgileri içeren formu dolduracaklar. Bizler de bu bilgilerden, meslekler arşivi yaratıp diğer öğrencilerimizle de paylaşacağız.

Bu projenin gerçekleşmesi için velilerimizin desteği çok önemlidir. Destek ve önerilerinizi bekleriz.

Our school's Turkish Universities counseling services continue with university presentations, university visits and career introduction meetings. Another project that we have carried out with our senior students for a long time is the 'doctor shadowing' activity, which is based on the educational philosophy of learning by doing.

20 of our students, in groups of 5, spent a full day shadowing doctors in the Acıbadem hospitals in Kozyatağı and Kadıköy. The students observed surgical operations and visited various hospital departments. We will also be running the same activity for the fields of law and architecture.

This year we also launched the 'Career Shadowing' activity as a pilot project with Grade 10 students. After evaluating the project and student participation at the end of the year we hope to also run it with other grade levels. We chose to begin with Grade 10 in order to ensure that these students have all the information about the careers that they want, or do not want, to follow when it comes to choosing the subjects they will study according to the university faculty they plan to choose.

In order to ensure that our students get the very most from this,

they are expected to complete the activity by May 2014. We advised our students that when choosing the person to follow during the career shadowing activity, they should avoid choosing their parents or guardians. During the 'Career Shadowing' activity, students will follow an individual as they carry out their profession for a full working day, and take notes. We gave some suggestions on topics to take notes on, such as what did they do, who did they meet, what are their routine tasks, did they manage any crises, did they have a day of intense communication, who do they work with, which departments/people support them in their work, etc.

Our students will then complete a form with information such as the educational history of the person they followed, how they began their career and what processes they went through, the difficulties and enjoyable aspects of the job, its impact on their social life and the keys to success in the profession. From this information we will create an archive of professions that we will share with our other students. Parental support is very important for the success of this project.

We very much hope to receive parents' support and look forward to hearing any suggestions they may have.

